75STE JAARGANG No. 9886 WOENSDAG 6 AUGUSTUS 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24.?99

CHROESJTSJEF TERUG UIT PEKING

Geen Topconferentie meer maar buitengewone vergadering van de V.N.

Invloed van ROOD CHINA is duidelijk

Londen. — Twee dagen na Chroesjtsjefs terugkeer uit Peking heeft de Sovjet-Unie de Westelijke Grote Drie een buitengewone zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties voorgesteld over de terugtrekking van de Amerikaanse troepen uit de Libanon en de Britse troepen uit Jordanië. Chroesjtsjef zeide in een nota, dat de Veiligheidsraad geen besluit kan nemen, omdat de Amerikaanse belangen daarin overwegen.

Een bijeenkomst van de Assemblee van de Verenigde Naties kan volgens de Russische premier leiden tot een vermindering van de spanning. Ook zou zij de organisatie van een topconferentie kunnen bespoedigen.

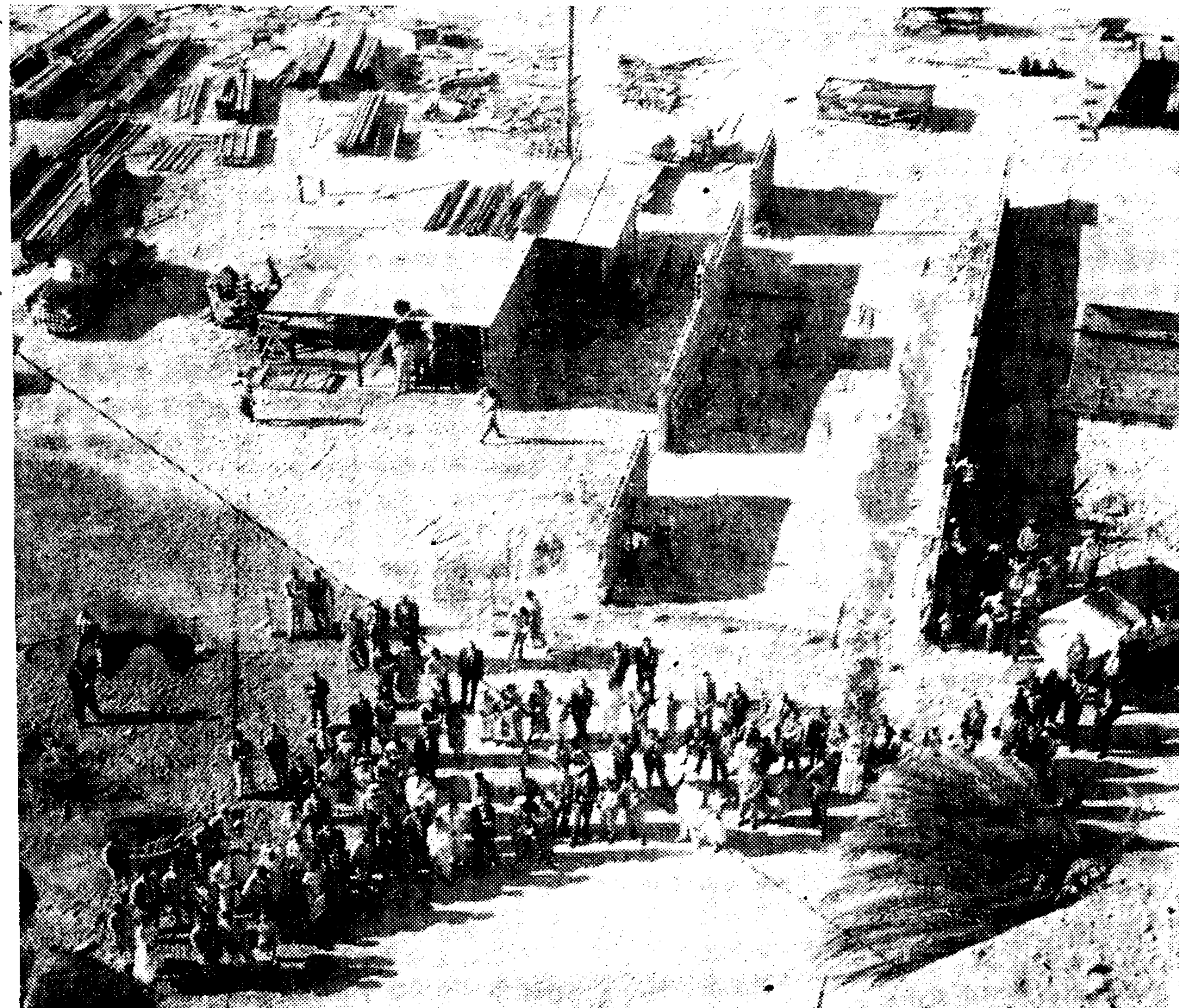
Inmiddels heeft de Sovjet-Unie om een spoedvergadering van de Veiligheidsraad gevraagd, waarin het bijeenroepen van de Assemblee in bijzondere zitting zal worden voorgesteld.

Chroesjtsjef zeide, dat het hem spijt, dat Eisenhower en MacMillan zijn voorstel om een conferentie bijeen te roepen van de regeringsleiders van Rusland, de Verenigde Staten, Groot-Britannië, Frankrijk en India, alsmede de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, niet hebben aangenomen.

Chroesjtsjef merkt op, dat de Veiligheidsraad in zijn huidige samenstelling onder druk van de V.S. in feite een soort commissie is geworden, waarin voor het grootste deel landen zitting hebben, die lid zijn van de NAVO, de verdragsorganisatie van Bagdad en de ZOAVO. In deze commissie wordt de plaats van de wettige vertegenwoordiger van China ingenomen door een vertegenwoordiger van „het politieke lijk", Tsjiang Kai-Tsjek. Het is dwaas de Chinese Volksrepubliek te negeren. Zonder haar kunnen de Veiligheidsraad en de V.N. niet doeltreffend werken voor het behoud van vrede en veiligheid.

Hij zeide, dat de landing van de Amerikaanse troepen in Libanon en van Britse troepen in Jordanië in de gehele wereld beschouwd wordt als een rechtstreekse aanval. Hij zeide dan, dat de Russische regering van mening is, dat de kontakten en betrekkingen tussen de staatslieden van alle landen op alle mogelijke manieren ontwikkeld moeten worden. Tenslotte uitte hij de hoop, dat de V.S. het voorstel tot bijeenroeping van een buitengewone zitting van de algemene vergadering van de V.N., zullen steunen en beschouwen als een stap in de richting van ontspanning, die de basis kan leggen voor een topconferentie op korte termijn. Chroesjtsjef heeft zijn voorstel ook ontvouwd in brieven aan MacMillan en De Gaulle.

Londen. — De Britse regering heeft het Russische voorstel tot het bijeenroepen van een bijzondere zitting van de Assemblee der Verenigde Naties aanvaard.

Zo zag men gistermiddag bij het „spantenfeest" de toeschouwers, vanaf het dak van Aruba Caribbean Hotel.

Ook Amerika vraagt spoedzitting van V.N.

New York. — De Verenigde Staten hebben aangekondigd, dat zij om een spoedzitting van de V.N.-Assemblee zullen verzoeken ter bespreking van Libanons klacht over inmenging in zijn binnenlandse aangelegenheden door de Verenigde Arabische republiek.

Cabot Lodge, hoofd van de Amerikaanse delegatie bij de V.N., heeft tegenover de pers verklaard, dat Amerika zo spoedig mogelijk een resolutie van die strekking in de veiligheidsraad in stemming zal brengen. Lodge zei dat Amerika instemt met een bijeenkomst van de algemene vergadering, nu de Sowjets het Amerikaanse voorstel tot een topbijeenkomst van de veiligheidsraad hebben verworpen. De Amerikaanse resolutie zou voor die van de Sowjet-Unie aan de orde komen.

De algemene vergadering kan bijeenkomen binnen 24 uur nadat een desbetreffende resolutie door de veiligheidsraad is aangenomen. Als de raad woensdag vergadert, kan de Assemblee donderdag al worden bijeengeroepen.

Later werd in New York bekend dat de veiligheidsraad donderdag om 20 uur bijeen zal komen om te beraadslagen over het in bijzondere zitting bijeenroepen van de algemene vergadering der V.N.

Krachtige taal van het Rode Blok na de Chinese reis van Chroesjtsjef

„Socialistische STATEN paraat tot elke tegenstoot"

Moskou. — „De tijden zijn veranderd en de agressieve kringen moeten niet vergeten, dat de kracht en de macht der vreedzame volken genoegzaam zijn gestegen om elk moment degenen, die met het oorlogsvuur spelen, terug te slaan", aldus schrijft „Prawda" vandaag naar aanleiding van het Chinecs-Russische communique na de reis van Chroesjtsjef naar Peking.

In feite komt in alle hoofdartikelen in de Russische pers het thema van de kracht van het Socialistische kamp naar voren. „Rode Ster", het orgaan van het Russische ministerie van defensie, merkt op, dat „de Russische-Chinese besprekingen en de resultaten, die deze hebben afgeworpen, een nieuwe zeer belangrijke stap betekenen voor het bewaren van de internationale veiligheid, een nieuwe steun zijn voor de algemene strijd om de losgeslagen agressors een halt toe te roepen, het uitbreken van een oorlog te voorkomen, de verruiming van de economie en de cultuur der Socialistische landen te verzekeren en de ontwikkeling van de mensheid op de weg der vooruitgang mogelijk te maken".

„Rusland en Communistische China — aldus het blad — en de landen van het machtige communistische kamp slaan de internationale toestand, die is ontstaan, gade en trekken er alle nodige conclusies uit".

De „Soviet-luchtmacht", een ander orgaan van het ministerie van defensie, wijdt een lang artikel aan „de groeiende vriendschap van de volken en de strijdkrachten der landen van het Socialistische kamp". De schrijver wijst op het belang van het verdrag van Warschau en in het bijzonder van de laatste vergadering van de adviescommissie van dit pact in mei jl. te Moskou, waarop de Chinese „waarnemer" gewaagde van de „algehele steun van zijn regering aan de door de leden van het pact genomen beslissingen".

De militairen der Socialistische Staten, aldus het artikel, die deel uitmaken van dezelfde militaire Unie, zijn paraat om een gemeenschappelijke en beslissende tegenstoot aan iedere Imperialistische agressor toe te brengen.

Rome. — Het personeel van de Italiaanse suikerfabrieken is donderdag voor 48 uur in staking gegaan.

Besprekingen van Foster Dulles in Rio De Janeiro

Rio de Janeiro. — De besprekingen van minister Dulles te Rio de Janeiro zijn gisteren aangevangen.

Allereerst had de Amerikaanse bewindsman een onderhoud met zijn Braziliaanse ambtgenoot, Negrao de Lima, en diens kollega voor financiën, Lucas Lopes. Blijkens een communiqué had het onderhoud betrekking op „politieke en economische onderwerpen, die voor beide landen van belang zijn".

Vervolgens maakte Dulles in gezelschap van de Braziliaanse ministers van buitenlandse zaken en financiën en de president van de Braziliaanse Bank zijn opwachting bij president Kubitschek. De beraadslagingen worden vandaag voortgezet.

Tokio. — Veertien Japanse arbeiders zijn donderdag om het leven gekomen door instorting van een gang van een ondergrondse elektrische centrale nabij Joesewa ten noordwesten van Tokio.

Genua. — In Genua zijn drie Italianen gearresteerd, die duizenden valse postzegels van verschillende landen en uit verschillende perioden hadden gemaakt. De arrestatie geschiedde op een aanwijzing van Interpol.

Aftreden van Libanese Premier wellicht oplossing van Crisis

Beiroet. — In politieke kringen gelooft men, dat het aftreden van de regering van premier Sami El Solh een snelle ontwikkeling naar een oplossing van de Libanese krisis inluidt.

De vorming van een overgangsregering, die het vertrouwen heeft van het gehele Libanese volk, zal de verwezenlijking versnellen van de twee voornaamste doeleinden, die de nieuwe president van de republiek, generaal Sjehab, gisteravond in zijn radiorede noemde: het herstel van de nationale eenheid en de terugtrekking der Amerikaanse troepen.

Rome. — Er is in de Etruskische Dodenstad van Tarquinia, ongeveer 100 km. ten noorden van Rome, in een graf een schildering aangetroffen van grote oudheidkundige betekenis. De schildering toont een Etruskisch schip.

Nieuw Rapport van V.N.-waarnemers in LIBANON

New York. — De groep waarnemers der Verenigde Naties in Libanon heeft in een rapport aan de Veiligheidsraad gemeld, dat er op beperkte schaal wapensmokkel over de Libanese grenzen heeft bestaan, die zich in hoofdzaak beperkte tot de aanvoer van lichte vuurwapens en munitie.

Volgens de V.N.-waarnemers kan bij een burgeroorlog, waarbij de gehele grens vrijwel open en onbewaakt is, iets dergelijks zeker worden verwacht.

De waarnemers zijn er in geen enkel geval in geslaagd met onomstotelijke zekerheid vast te stellen, dat personen over de grens zijn gekomen, om tegen de Libanese regeringstroepen te strijden.

De waarnemers zeggen verder, dat zij, uit hetgeen zij in door de opstandelingen beheerste gebieden hebben waargenomen, tot de slotsom zijn gekomen, dat de gevechtskracht der rebellen niet zodanig is, dat zij bij vijandelijkheden stand zouden kunnen houden tegen een goed bewapend geregeld leger.

Zij verklaarden verder, dat hun waarnemingen zijn gegrondvest op aanhoudende patrouillering, zowel in de lucht, als op de grond, waaraan wordt toegevoegd: ontvangen inlichtingen, of die nu van de verbindingscommissie der Libanese regering of uit andere bronnen afkomstig waren, zijn zorgvuldig nagegaan.

Het rapport der bijna 150 waarnemers bestrijkt de periode tot half juli.

Wereldpers over het nieuwe voorstel van Sovjet-Rusland

Algemeen thema: wederzijdse beschuldigingen

Londen. — Zowel linkse als rechtse Engelse bladen schrijven, dat het laatste antwoord van De Gaulle aan Chroesjtsjef de breuk in de westelijke vereld duidelijk heeft laten uitkomen.

De liberale **News Chronicle** verklaart, dat de vrees, die vrijelijk geuit werd toen De Gaulle drie maanden geleden de macht weer in handen nam, dat hij opnieuw een doorn in het vlees van het westelijke bondgenootschap zou worden, is bevestigd.

De conservatieve **Daily Telegraph** beschuldigt De Gaulle ervan het plan voor een topconferentie van de Veiligheidsraad op de streefdatum 12 augustus volkomen in de war te hebben gestuurd en Chroesjtsjef een reden aan de hand te doen om het Brits-Amerikaanse plan af te wijzen.

Ook de **Times** is van oordeel, dat als de westelijke mogendheden het eens zouden zijn geweest over de gang van zaken, Chroesjtsjef waarschijnlijk zou instemmen met de thans door Londen en Washington voorgestelde regeling. Maar het Franse antwoord maakt alles onzekerder dan ooit.

New York. — De Newyorkse ochtendbladen tonen zich ingenomen met Chroesjtsjefs jongste voorstel voor het houden van een buitengewone zitting van de algemene vergadering der V.N. ter bespreking van de toestand in het Midden-Oosten.

De **New York Times** is van oordeel dat de Sowjet-premier in zijn nieuwe boodschap tot de regeringsleiders der westelijke „Grote Drie" het aanvankelijk geopperde denkbeeld van een topconferentie in de Veiligheidsraad, waar in feite niemand iets voor voelde, de genadeslag heeft toegebracht.

„Al met al kunnen de V.S. meer winnen dan verliezen bij een bijeenkomst van de algemene vergadering", zo concludeert de New York Times.

De **New York Herald Tribune** noemt het jongste Russische voorstel „opzienbarend" maar vindt dat het westen er alleen maar ingenomen mee kan zijn. Het blad ziet in de jongste Russische positieverandering een terugtocht en, gezien het er aan voorafgaande overleg te Peking, een bewijs dat Chroesjtsjef niet langer baas is in eigen huis.

Parijs. — In doorgaans welingelichte kringen in Parijs en Londen meent men dat er na Chroesjtsjefs antwoord aan Eisenhower maar heel weinig kans overblijft op een topconferentie. Men ziet in Chroesjtsjefs jongste voorstel duidelijk de invloed van Peking, dat blijkbaar geen topconferentie wil waaraan het niet mag deelnemen.

Waarnemers in Londen wezen er nog op, dat Chroesjtsjef in zijn laatste brief de voorwaardelijke toezegging om deel te nemen aan een topconferentie in de Veiligheidsraad, die hij op 23 juli deed, volledig heeft ingetrokken.

Diplomatieke waarnemers in Washington zijn van mening, dat Chroesjtsjef het denkbeeld van een onmiddellijke topconferentie over het Midden-Oosten blijkbaar heeft prijsgegeven voor een buitengewone bijeenkomst van de algemene vergadering der Verenigde Naties. Men merkt op, dat deze kennelijk verandering van de Russische taktiek gevolgd is op het bezoek van Chroesjtsjef aan Peking. Men meent in Washington, dat Mao Tse Toeng, de Chinese communistische leider, geklaagd heeft over de aanvaarding door de Russische premier van het denkbeeld van een topconferentie in de Veiligheidsraad, waarin ook nationalistisch China is vertegenwoordigd.

Bij de komende verkiezingen

Achter de schermen wordt koortsachtig gewerkt

Oranjestad. — Ten kantore van de burgerlijke stand en bevolking maakten wij gistermiddag een praatje met de heer Roeloffs Valk, aan wie een belangrijk deel van de voorbereidende werkzaamheden voor de komende verkiezingen werd toevertrouwd.

Een geweldige hoeveelheid werk moet worden verzet, vooral omdat na het afsluiten van de lijsten en het indienen van de candidatenlijsten, een zeer beperkte tijd ter beschikking staat om alles zo te regelen, dat straks de ongeveer 17732 kiezers geheel volgens de regelen van de kunst hun keuze kenbaar kunnen maken.

Het kiesreglement spot niet met voorschriften.... De kleinste overtreding kan een verkiezing ongeldig doen zijn en waar immers iedereen nu maar liefst zo spoedig mogelijk een einde wil zien aan de verhitte verkiezingscampagne, mag een technische fout geen aanleiding worden tot extra narigheid en kosten.

Volgens de regelen der kunst is thans iedere nederlander die op 1 juli 23 jaar oud was en komende uit een deel van het Koninkrijk en op 1 juli op Aruba gevestigd, of indien hij of zij afkomstig was uit een land buiten het koninkrijk sinds 1 januari op het eiland gevestigd, kiesgerechtigd.

De kiezerslijst per 1 juli is nog niet voor publicatie gereed, maar de cijfers van 1 januari 1957 geven wel een aanwijzing. Er waren toen in totaal 17.732 kiesgerechtigden (tegen 16348 op 1 jan. 1954 en 16480 op 1 januari 1955. Hiervan waren er op 1 jan. '57 4949 vrouwelijke en 5291 mannelijke Arubaanse kiezers. In totaal dus 10.238 tegen 8977 in '54 en 9293 in 1955. Uit Curaçao afkomstige kiezers: 596 mannen en 520 vrouwen, totaal 1116, tegen 997 in '54 en 1047 in 1955. 397 mannen en 292 vrouwen op de lijst zijn afkomstig uit Bonaire, een totaal van 689, tegen 711 in '54 en 648 in 1955. Uit Sint Maarten 522 mannen en 505 vrouwen, totaal 1027, tegen 1024 in '54 en 989 in 1955. Uit Saba 158 mannen en 198 vrouwen, totaal 356, tegen 391 vier jaar geleden en 365 in '55. Uit St. Eustatius thans 144 mannen en 188 vrouwen, totaal 332, tegen 301 in 1954 en 293 in 1955. Uit Nederland thans 639 mannen en 514 vrouwen, totaal 1153, tegen 1160 in 1954 en 1136 in 1955.

Uit Suriname 681 mannen en 437 vrouwen, totaal 1118 tegen 1228 in 1954 en 1135 in '55. Verder is er nog een groep stemgerechtigden, die in het buitenland werd geboren, t.w. 518 mannen en 1185 vrouwen, totaal 1703, tegen 1559 in 1954 en 1578 in 1955.

Het grote vrouwenoverschot bij het laatste getal, komt voort uit buitenlandsen die met Arubanen huwden en daardoor de nederlandse nationaliteit verkregen.

Er is dus een toename van het totaal kiesgerechtigden, en wel van 16348 op 1 januari 1954 tot 16480 in 1955 en 17.732 op 1 januari 1957.

Meer stemdistricten

Het aantal stemdistricten is dit keer vijf groter, dan de laatste keer. Waren er toen 25 kieslokalen, dit keer zijn het er dertig. De uitbreiding komt door uitsplitsing van het district Noord, in twee, n.l. één aan elke zijde van de grote weg van Noord naar Malmok. Verder werden de posten Ponton (Tanki Leendert) en Paradera (gescheiden). In Santa Cruz werd het aantal kiesdistricten uitgebreid van drie tot vier en achter Sint Nicolaas kwamen er twee districten, n.l. Seroe Colorado en Juana Morto.

De oproepingskaarten

De oproepingskaarten liggen thans nagenoeg alle gereed. Omstreeks 11 augustus worden ze verzonden. De ervaring leert, dat er dan nog al wat kaarten als onbestelbaar terugkomen. Controleurs van Bevolking pogen deze kiezers dan op te sporen, terwijl men ook zelf kan gaan informeren bij Bevolking indien men niet omstreeks 15 augustus zijn kaart heeft ontvangen. Uiterlijk acht dagen voor de verkiezing moeten de kaarten in huis zijn.

De stembiljetten worden weer door de Aruba Drukkerij gedrukt. Zij worden in kleuren uitgevoerd en boven aan de lijsten komen de foto's van de lijstaanvoerders. Aan de achterkant komen handtekeningenstempels van het hoofd van het stembureau en hierbij wordt door een ambtenaar in de drukkerij zorgvuldige controle uitgeoefend. De stempels zijn zo geplaatst, dat hoe men het biljet ook in vieren vouwt, de handtekening zichtbaar is voor de voorzitter van het stemlokaal.

De kiesdeler en restzetel

De kiesdeler wordt bepaald door het aantal geldig uitgebrachte stemmen te delen door acht. Waar de ervaring leert dat ongeveer 13% van de stemgerechtigden verstek laat gaan, mag men schatten, dat er dit keer met wat grotere belangstelling ongeveer 2100 stemmen nodig zullen zijn om de kiesdeler te bereiken.

Het toekennen van de restzetel levert nog al eens moeilijkheden op voor de leek Het is een eenvoudig, maar nog al druk gecijfer.

Wij geven hieronder een voorbeeld waarbij vooral zij gewezen op het feit dat de stemmenaantallen zeer willekeurig zijn genomen en in geen geval onze mening ten aanzien van de eventuele uitslag weergeven... (wij horen in gedachten de protesten al!)

Stel dat er in totaal 16465 geldige stemmen worden uitgebracht. Dan is de kiesdeler dus 2058 1/8. Stel verder dat er vier partijen zijn en dat deze de volgende stemmenaantallen halen. Partij A 6832 stemmen, B 5890, C 2033 en D 1710 stemmen.

Bij de eerste deling krijgen A en B dan respectievelijk 3 en 2 zetels. Er blijven dan drie restzetels. Men berekent dit door de navolgende stelling te maken, waarbij men uitgaat van een berekening bij een zetelverdeling van 1 zetel meer voor elk der partijen.

Indien partij A 1 zetel meer zou krijgen, dus 4, dan zou dat een gemiddelde per zetel betekenen van 1708. Indien B 1 meer kreeg, dus 3 dan betekent dat een gemiddelde van 1963. Krijgt C 1 zetel, dan zouden

(Wordt vervolgd op pag. 5)

Komende Voorstelling van de Filmliga Curacao en de Filmstudiegroep

E'stad. — Hedenavond vindt in het Theater Asiento te Emmastad een voorstelling plaats van de Filmliga Curaçao. Het programma vermeldt naast „De Gonden Isly" de Italiaanse speelfilm Luci del Varieta (Schmink en Klateurgoud) van Federico Fellini en Alberto Lattuada.

In de hoofdrollen: Carla del Poggio, Giuletta Masina, Peppino de Filippo Folco Lulli.

Van de zijde van de Filmliga schrijft men over deze film het volgende:

Het doet ons bijzonder veel genoegen U deze film van Fellini te kunnen laten zien. Immers nu is het voor de filmliefhebber mogelijk van het volledige oeuvre van Italië's meest befaamde cineast van dit ogenblik kennis te kunnen nemen. Het heeft tot 1955 moeten duren, voordat Fellini met „La Strada" zich ook buiten eigen land bekendheid kon gaan verwerven en pas toen ging men zich ook interesseren voor de drie films, die hij voordien reeds gemaakt had: „I Vitelloni" (1953), „Il Sceicco bianco" (1951) en „Luci del Varieta" (1950). Deze laatste film kwam tot stand in samenwerking met Alberto Lattuada, die men zich als de maker van o.a. „Il Capotto" (De Jas) zal herinneren. Wanneer men de lijst van medewerkers aan „Luci del Varieta" bekijkt, zal men bemerken, dat het maken van deze film eigenlijk een complete familiaangelegenheid is geweest, vooral wanneer men dan ook nog weet, dat de beide vrouwelijke hoofdrolspeelsters, Carla del Poggio en Giuletta Masina, respectievelijk Mevrouw Lattuada en Mevrouw Fellini zijn!

Zonder ook maar iets aan het aandeel van Lattuada in deze film te willen afzien, zijn wij toch van mening, dat het gehele werk wel zeer typisch Fellini is en voortdurend aanleiding geeft tot het maken van vergelijkingen met diens latere films, in het bijzonder „Il Sceicco bianco", „La Strada" en „Le Notti di Cabiria". De film werd enige weken geleden voor de eerste maal in de Amsterdamse „Uitkijk" vertoond en uit de vele voortreffelijke critieken, die naar aanleiding daarvan in dag- en weekbladen werden gepubliceerd, kiezen wij die uit de „Haagse Post":

„Luci del Varieta" van Federico Fellini en Alberto Lattuada is de maatschappij in een notedop: een troepje ambulante variété-artisten, in wie alle ijver, gezucht, ijdelheid, streven en liefde, kortom al wat het mensdom ridicuul, vertederend en misschien ook tragisch maakt, met weergaloze humor wordt getekend. Dikke vrouwen en broodmagere mannen spelen het eeuwige spel van verlangen, begeerte en illusie en nemen zichzelf daarbij enorm, en toch weer niet helemaal, au sérieux. Signore directeur (Peppino de Filippo) kan het niet helpen dat hij, alle ontroerende zorgen van zijn eeuwige „verloofde" (Giuletta Masina) ten spijt, zich altijd opnieuw door een paar mooie ogen en een paar mooie benen laat lokken. En als hij op zijn beurt wordt bedrogen door een kleine Streberin (Carla del Poggio), die zich aan hem optrekt, hebben we nog medelijden met hem ook. Terwijl het meisje hem van haar eersteklas coupé vriendelijk vaarwel wuift, eet hij alweer getroost zijn boterham op de houten banken van de derde, want Fellini bestaat het, het leven na te bootsen zoals het is, met zijn eeuwig vervloeiende contouren. Het ontroerende middelpunt van dit dwaze drama of deze tragi-comedie is niet Carla del Poggio, maar Giuletta Masina, het vrouwtje, dat zich met heel haar hart geeft aan de haar altijd weer ontwijkende man. Misken de diepten van het gevoel niet, maar neem het leven zoals het is, schijnt de optimistische filosofie te zijn van de kleine Masina, die een groot kunstenares is. Een verrukkelijke film, waarin alle personages tot in de perfectie zijn getypeerd en die niemand mag verzuimen te gaan zien.

De volgende filmstudiegroepavond zal worden gehouden op: **woensdag, 27 augustus 1958 om half negen precies in de Patio van het cultuurcentrum van Walbeeckplein, Willemstad** het **Programma** vermeldt de film **WINDFALL IN ATHENS** (Kyriakatiko Xipnima) van Michael Cacoyanis (Yannis) - (Griekenland, 1953) **In de hoofdrollen: Helle Lambetti en Dimitri Horn. Griekse dialoog met Engelse onderschriften.**

Deze eerste Griekse film die hier wordt vertoond is een combinatie van ongewone en conventionele elementen.

Het ongewone is in de eerste plaats de achtergrond waartegen het verhaal zich afspeelt. Het beeld van Athene, dat deze film ons laat zien is wel bijzonder aantrekkelijk, niet als een stad die wordt beheerst door het antieke verleden, maar als een zonovergoten, zeer stimulerende vrolijke stad, een prachtig decor voor het luchtige verhaal van het gestolen loterijbriefje en de strijd om de prijs tussen een winkelmeisje en een jongeman die in 'n nachtclub zingt. Toevallige omstandigheden spelen in dit verhaal een grote rol en het ene misverstand volgt op het andere. Het doet ons soms denken aan Becker's [illegible] weer aan Emmer's Domenica D'Agosta, maar ondanks de conventionele trekken ervan is Windfall in Athens toch een film van een bijzondere charme geworden, waarmede de regisseur Michael Yannis heeft getoond een uitstekende „touch" voor de goede comedie te hebben.

Het geluid van de lichte Griekse stemmen vormt een extra attractie van deze buitengewone film.

C.P.I.M. - VAKANTIEPLAN

Willemstad. — De stand tot en met gisteren tussen Julianadorp en Emmastad is:

Julianadorp .... 5.4 punten
Emmastad .... 2.78 punten

Niet in staat zijnde ieder persoonlijk te bedanken, betuigt ondergetekende langs deze weg zijn oprechte dank voor de talloze blijken van sympathie en belangstelling bij zijn zilveren Priesterfeest ondervonden.

Santa Maria, Augustus 1958

Pastoor Julio Fco. Henriquez.

Toneeluitvoering t.b.v. het N.P.G.

Willemstad. — De C.P.N.-Toneelgroep zal een herhaalde opvoering geven van het toneelstuk „De Nieuwe Veearts." De opbrengst van deze opvoering, die a.s. zaterdag 9 augustus plaats vindt, is in zijn geheel bestemd voor het Nederlands Padvindsters Gilde.

De uitvoering is in het C.P.N. Clubgebouw (Schubappelweg). Kaarten (f. 1.50 p.p.) zijn verkrijgbaar bij: Mevr. E. Loe Sack Sioe, Plantersrust 7; Mevr. G. Valkenberg, Krayenhofstraat 11; Mej. M. de Haseth, K.L.M. of Araratweg 48; Mevr. M. Wijbrandus, Cas Coraweg 25; en aan de zaal, die zaterdagavond geopend zal zijn vanaf kwart voor acht. De opvoering zelf zal aanvangen om half negen.

EXAMEN

Willemstad. — Tijdens de Mulo-examens, gehouden op Curaçao op 5, 6 en 7 mei en 1 augustus 1958, werden geëxamineerd 30 kandidaten; afgewezen 5; geslaagd voor het A-examen: Swindt Gonzala Lai, Elton Porfiro Lauf, Mime Lam, Cornellie Yvonne Leefstand, Hans Ilford Lo-A-Njoe, Nelson Marcelo Lourens, Norman Randolph Macares, Edna Cicilia Mac Leod, Adulia Venancia Maduro, Rutilio Taciano Merien, Martha Mathilde Helena Engel, Gerda Magdalene de Groot, Erwin Carlot Hu-a-ng, Richard Salomon Hu-a-ng, Johanna Clementina Kooyman, Edith Claire Labega, Mildred Cornelia Alcantara La Cruz, Clarina Irena Gregoria Marthi, Nadine Ettara Larmonie, Hironimo Juan Martina, Anna Maria Martina en Myrna Erotida Martina.

Geslaagd voor het B-examen: Ferenc Dreef, Johannes Adam Kooijmans en Andriana Frederika Koreman.

—:—

Willemstad. — Tendens de Mulo-examens, gehouden op Curaçao op 5, 6 en 7 mei en 2 augustus 1958 werden geëxamineerd 29 kandidaten; afgewezen 6; geslaagd voor het A-examen: Carla Viviana Minguel, Norberta Angela Minguel, Reginald Cesar Muzo, Selma Margaritha Nahr, Swinda Johanna van Niel, Floreta Albertha Parker, Germaine Haydee Perret-Gentil, Mirna Josefina Alejandra Phillips, Albert Antonius Richenel Middelhof, Viola Adriana de Palm, Royston Anthony Pandt, Erich Randolph Quast, Jules Renaud, Aldina Adelaida Pourier, Rosanna Elisabeth Reed, Cesar Mauricio Riedel, Marijke Johanna Rigot, Rosa Elba Rodriguez, Lucia Magdalena Roep, Helen Yvonne Margaret Roga, Philomenène Maria Anna Steenbakkers.

Geslaagd voor het aanvullingsexamen B: Jacques George Volkerts en Richnald Eusebio Veeris.

FILMVOORSTELLING in J.P.F.

Willemstad. — Van de zijde van de J.P.F. deelt men ons mee: Morgenavond, 7 augustus wordt er in de Club J.P.F. een filmavond gegeven. Vertoond zal worden de supermuzikale film in Technicolor, getiteld: MEET ME IN LAS VEGAS, met als hoofdrolvertolkers Cyd Charisse en Dan Dailey.

Gesproken in het Engels met Spaanse onderschriften.

Gezien de lengte van de film zal er op tijd worden gestart.

Onze Club is thans voorzien van een „Wide Screen". Introductie is toegestaan. Vakantiegangers uit Suriname zijn in het bijzonder welkom. Kinderen worden niet toegelaten.

CINE-TRUCK rijdt weer dank zij C.C.C.

Willemstad. — **De cine-truck, die zowel in de stads- als in de buitendistricten een tijdlang zoveel opgang heeft gemaakt, heeft vele maanden niet meer gereden. In de periode, dat hij op non-actief was gesteld door bijzondere omstandigheden, is gebleken, dat er, vooral in de buitendistricten veel belangstelling ervoor bestond en hij erg werd gemist.**

Het is dan ook met grote voldoening, dat wij van het Cultureel Centrum Curaçao hebben vernomen, dat deze instelling op 10 augustus, de truck weer aan het rijden zal brengen.

Door vertrek van vele van haar bestuursleden was het de Stichting Volksontwikkeling niet meer mogelijk deze „unit" te exploiteren en verzocht zij aan het Cultureel Centrum Curaçao dit onder haar werkzaamheden te voegen. Een financiële bijdrage van de Sticusa in Nederland. maakte dit mogelijk. Zoals men weet, is deze Cine-truck indertijd door de Rotary aan de Curaçaose bevolking geschonken.

De cine-truck zal een circuit van 21 plaatsen aandoen per filmvoorstelling. De eerste film voor het nieuwe circuit zal zijn „Marcelino. pan y vino". Op 10 augustus zal begonnen worden op Marie-Pompoen.

Zondag 10 aug.: Marie Pompoen — speeltuin; dinsdag 12 aug.: Dominguito — a.d. Seroe Loraweg; donderdag 14 aug.: Montagne terrein — buurtvereniging; zaterdag 16 aug.: Rooi Santoe; maandag 18 aug.: Fleur de Marie; woensdag 20 aug.: Steenrijk — Wageningenplein; vrijdag 22 aug.: Salinja Abao — Garage Moron; zondag 24 aug.: Suffisant — speeltuin Marie Mei; dinsdag 26 aug.: Otrabanda — speeltuin v. Wilpen; donderdag 28 aug.: Sta. Rosa; zaterdag 30 aug.: Buena Vista; dinsdag 2 sept.: Veeris; donderdag 4 sept.: Dein; zaterdag 6 sept.: Sint Michiel; maandag 8 sept.: Westpunt; woensdag 10 sept.: Barber; vrijdag 12 sept.: Jan Doret; zondag 14 sept.: Tera Corra; dinsdag 16 sept.: San Nicolaas; donderdag 18 sept.: Willibrordus; zaterdag 20 sept.: Lagoen.

Aanvang der voorstellingen 7 uur 's avonds.

Programma:
1. muziek
2. nieuwsjournaal
3. Marcelino, pan y vino.

Comité Bisdom Suriname

Naar wij vernemen bevindt zich momenteel te Curaçao, de Heer Herman van Eyck, Secretaris van het Hoofd-Comité „Verheffing van Surinaamsch Vicariaat tot BISDOM" te Paramaribo.

De Heer van Eyck bezoekt Curaçao als Leider van het Basket-ball team dat momenteel de Gast is van de Antillen, en zal diverse besprekingen voeren in Curaçao, zowel als te Aruba, met betrekking tot het alhier opgerichte Comité.

Waar de plechtigheden reeds op 24 augustus a.s. in Paramaribo zullen plaats vinden, wordt opnieuw de aandacht gevraagd voor Uw welwillende financiële bijdrage, middels storting op de bij de Maduro & Curiel's Bank geopende rekening.

Passagierslijst „Oranje Nassau"

Willemstad. — Met het ms. „Oranje Nassau", dat de 10e augustus hier aankomt, worden de volgende personen verwacht.

Met bestemming Curaçao: heer A. Visser, familie P. Kanaar—de Jongh, mevr. E. Bosman—de Ruyter en dochter, mevr. J. C. Havermans—Makkink en 3 kinderen, familie W. E. Jonckheer en 2 kinderen, heer D. van Leeuwen, heer D. Hoogerwerf, mevr. T. J. E. Remijn—Loogman en 6 kinderen, mevr. C. F. C. van der Helm—Visser en dochter, familie H. J. Trumpi—Bergonje en 2 kinderen, mevr. H. G. Holten—de Jong en 5 kinderen, 33 man Koninklijke Marine.

Met bestemming Aruba: mevr. C. H. J. Hollander—Grama en 2 kinderen, familie J. van Zijl—van Ravenswaay en zoon, mevr. C. Hiemstra—Blankestijn en 2 kinderen, familie A. Taal—Antheunisse en 3 kinderen, mevr. G. Maat—Keyzer, familie A. A. Th. van Herwaarden—van Eynetten en 2 kinderen, mej. C. Burne, mej. M. Burne.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad. — Lijst gevonden voorwerpen over het tijdvak van 28 juli tot en met 3 augustus 1958: 3 zonnebrillen en een oorhanger; 1 leesbril in étui (met bruin gevlamd montuur); 1 herenpolshorloge met zwarte band; 1 lap stof en dameslingerie; 1 recept t.n.v. **Y. Merce;** 1 zilverkleurige armband met rode steentjes; 1 tafelkleedje en 4 haarnetjes; 1 rekenboekje en een zakmesje; 1 Nagel-garnituur; 1 schoolrapport t.n.v. Etienne la Cruz en een Spaanse bijbel; 1 bril, waaraan met klem een zonnebril, bruin gevlamd; 1 Curaçaose zilveren munt.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie, kamer 5-A.

Mutaties in dienst van het Land

De Heer J. van den Braber, tot agent van politie 1ste klasse in tijdelijke dienst, alhier;

De Heer J. A. Schoop, voor een proeftijd van zes maanden tot hulpkommies der belastingen in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld op Curaçao;

De Heer R. Tromp, voor een proeftijd van zes maanden tot hulpbrievenbesteller in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld op het Hulppostkantoor te St. Nicolaas op Aruba;

Mej. R. M. Garcia, tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld bij de Inspectie der Belastingen, alhier;

De Heer A. I. de Windt, voor een proeftijd van zes maanden tot gevangenbewaarder in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld op Curaçao;

Mej. R. M. Halabi, tot klerk b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld ter Inspectie der Belastingen, alhier;

De Heer W. J. Gibbs, tot incasseerder bij de Landsradio- en Telegraafdienst, alhier;

De Heer W. Vlaun, tot brievenbesteller in tijdelijke dienst op St. Maarten N.G.;

Mej. I. G. Dovale, voor een proeftijd van drie maanden tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld ter Algemene Secretarie, alhier;

De Heren S. E. Beudeker en N. Richard, beambte bij de Landsradio- en Telegraafdienst, alhier, tot monteur 3de klasse;

De Heer E. M. Cadelaria, tot assistent-controleur bij het Departement Sociale- en Economische Zaken, alhier;

BEVORDERINGEN:

Mej. M. A. Daflaar, schrijver b in tijdelijke dienst bij de Politie-Administratie, alhier, tot klerk b in tijdelijke dienst;

De Heer M. G. Kock, hulpbrievenbesteller ten Postkantore te Oranjestad op Aruba, tot brievenbesteller;

Mej. J. L. Wallace, teletypiste 3de klasse bij de Landsradio- en Telegraafdienst op Aruba, tot teletypiste 2de klasse;

De Heren W. Smit, E. Vieira en D. Coffiel, telegrafist 2de klasse bij de Landsradio- en Telegraafdienst, alhier, tot telegrafist 1ste klasse;

De Heer W. A. Evertsz, monteur 3de klasse bij de Landsradio- en Telegraafdienst, alhier, tot monteur 2de klasse;

De Heer A. B. de Jongh, monteur 2de klasse bij de Landsradio- en Telegraafdienst, alhier, tot monteur 1ste klasse;

Mej. L. Flanegin, teletypiste 3de klasse bij de Landsradio- en Telegraafdienst op Aruba, tot teletypiste 2de klasse;

De Heer D. E. Bislick, hulpbrievenbesteller in tijdelijke dienst ten Hulppostkantore te St. Nicolaas op Aruba, tot brievenbesteller;

De Heer C. J. Oliano, teletypist 2de klasse bij de Landsradio- en Telegraafdienst, alhier, tot teletypist 1ste klasse;

De Heren Th. A. Apon, N. R. Brigitha, M. van Uurich, R. F. Cruden, G. E. de La paz, A. L. Prinsen, Ph. A. Soerel, S. E. Th. van Eyma, A. P. Felix, V. A. Monsanto, H. A. Suise, M. E. Thielman, W. T. Valerian en H. F. L. Sendar, allen adspirant-agent van politie in tijdelijke dienst, alhier, tot agent van politie 2de klasse in tijdelijke dienst;

EERVOL

Mej. M. I. Lobbrecht, schrijver b in tijdelijke dienst ten kantore van de Directeur der Posterijen, alhier, op haar verzoek, met ingang van 25 augustus 1958;

Mej. S. E. Sprockel, sociaal werkster in tijdelijke dienst bij de Voogdijraad, alhier, op haar verzoek, met ingang van 1 september 1958;

Mej. L. C. Candeuil, klerk b in tijdelijke dienst, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Curaçao, in verband met haar overgang in dienst van voornoemd eilandgebied, op haar verzoek;

De Heer mr. F. R. Povel, plaatsvervangend voorzitter van de Huurcommissie alhier, als zodanig, op zijn verzoek, onder dankbetuiging voor de door hem in die functie den Lande bewezen diensten;

EERVOLLE

De Heer J. C. Quast, hoofdcommies, Chef van het Hulppostkantoor te St. Nicolaas op Aruba, als zodanig;

De Heer W. J. Gibbs, telegrambesteller bij de Landsradio- en Telegraafdienst, alhier, als zodanig;

De Heren S. E. Beudeker en N. Richard, beambte bij de Landsradio- en Telegraafdienst, alhier, als zodanig;

De Heer E. M. Candelaria, verzorger bij 's Lands Psychiatrische Inrichting, alhier, als zodanig.

OVER...

De Heer G. H. de Rosal, schrijver b in tijdelijke dienst ter Griffie der Staten van de Nederlandse Antillen, alhier, naar het kantoor van de Directeur der Posterijen;

WAARNEMING:

De Heer J. C. Quast, Hoofdcommies, Chef van het Hulppostkantoor te St. Nicolaas op Aruba, is belast met de waarneming van de betrekking van Postdirecteur op Aruba;

De Heer A. R. van Trikt, commies ten Postkantore te Oranjestad op Aruba, is aangewezen als Chef van het Hulppostkantoor te St. Nicolaas op Aruba;

De Heer mr. P. A. C. Bonder, substituut-officier van justitie, alhier, is belast met de waarneming van de betrekking van officier van justitie, alhier.

Nieuws van „De Snelvlucht"

Willemstad. — Op 3 augustus 1958 werd door de vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" de laatste wedvlucht uit een serie van zes voor jonge duiven gevlogen vanaf Bonaire. Aan deze wedvlucht namen 11 liefhebbers deel met een totaal van 95 ingekorfde vogels. De hoogst gemiddelde snelheid, op deze wedvlucht behaald, bedroeg 1442 meter per minuut. De uitslag was als volgt:

Rodriguez:	1. 2. 3. 7. 20. 26. 28
Vis:	4. 6. 8. 10. 17. 21
Gebr. Royer:	5. 9. 11. 13. 16
Van Lit:	12. 22. 30
Schoop:	14. 19. 32
Zieck:	15. 18. 23. 24. 25. 29.
Bouwhuis:	27.

De eindstand is voor:

Onaangewezen vogels:

1. Rodriguez	1075
2. Vis	1020
3. Gebr. Royer	839
4. Zieck	761
5. Van Lit	740
6. Schoop	412
7. Bouwhuis	368
8. Anemaet	293
9. Van Eyma	204
10. Pacheco	162

Aangewezen vogels:

1. Gebr. Royer	381
2. Vis	346
3. Rodriguez	197
4. Van Lit	169
5. Zieck	182
6. Bouwhuis	128
7. Van Eyma	128
8. Anemaet	117
9. Schoop	113
10. Pacheco	42

Kampioen Onaangewezen vogels Jong Bonaire — Rodriguez

Kampioen Aangewezen vogels Jong Bonaire — Gebr. Royer

Kampioen Duif Jong Bonaire met doffer 1958/708.

De stand is nu voor:

Mevrouw Willems Standaard:

1. Rodriguez	1556
2. Vis	1374
3. Gebr. Royer	1093
4. Zieck	982
5. Van Lit	958
6. Bouwhuis	456
7. Schoop	454
8. Anemaet	293
9. Van Eyma	204
10. Pacheco	162

Three Horses Beer-beker:

1. Rodriguez	567
2. Vis	566
3. Geb . Royer	493
4. Van Lit	416
5. Zieck	410
6. Schoop	252
7. Bouwhuis	245
8. Anemaet	183
9. Van Eyma	169
10. Pacheco	94

De Heer en Mevrouw
M. F. HENRIQUEZ - ALVARES CORREA
hebben het genoegen hun vrienden en kennissen mededeling te doen van het huwelijk van hun dochter
Diane Monique
met de Heer
LIONEL CAPRILES
hetwelk Zaterdag 9 Augustus 1958 zal plaats vinden

De Heer en Mevrouw
I. H. CAPRILES - PINEDO
hebben het genoegen hun vrienden en kennissen mededeling te doen van het huwelijk van hun zoon
Lionel
met Mejuffrouw
DIANE M. HENRIQUEZ
hetwelk Zaterdag 9 Augustus 1958 zal plaats vinden

Verzoeke deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te willen beschouwen.

Kerkelijke inzegening: 7.30 p.m.
„Mikvé Israel", Columbusstr. 13,

Receptie: 9 p.m.
„Bloemhof", Santa Rosaweg 6,

Curacao.

De Bijdrage van Buitenlandse Beleggingen tot Economische Groei van de Verenigde Staten

door

Prof. Dr Wilson Schmidt

HOOFDSTUK I.

Waarom de Jonge Amerikaanse Republiek overging tot Leningen Overzee

Praktisch iedereen is het er over eens, dat economische ontwikkeling een goed ding is. Maar de moeilijkheid met economische groei is, dat zij offers vergt. Daarom heeft ze niet onbeperkt plaats. Bij het vaststellen van de gedragslijn om tot economische groei te geraken is een van de hoofddoeleinden om een maximum aan ontwikkeling te krijgen met een minimum aan offers.

In de 19e eeuw hebben de Verenigde Staten, gelijk vele andere landen, getracht dit doel te bereiken door gedeeltelijk op het buitenland te rekenen voor een essentieel bestanddeel van de groei, namelijk het kapitaal.

Gelijk bekend, moet — wil men tot economische groei komen, de arbeid uitgerust worden met meer en betere gereedschappen en machinerïën, zodat meer produkten en van betere kwaliteit geproduceerd kunnen worden. De boeren moeten meer en efficientere landbouwgereedschappen krijgen, en hun gronden moeten verbeterd worden. In sommige gebieden moet irrigatie plaats hebben. Betere wegen en vervoersmiddelen zijn nodig. De mensen moeten meer bedrevenheid krijgen en beter opgeleid worden, zodat zij doeltreffender beslissingen kunnen nemen wàt te doen en hòe het gedaan moet worden.

Maar deze dingen, die slechts enkele van de essentiële voorwaarden voor ontwikkeling zijn, kunnen — zoals algemeen erkend wordt — slechts verkregen worden tegen offers. De buitenlandse valuta, die bijvoorbeeld gebruikt wordt voor het kopen van machines voor de industrie, kan niet gebruikt worden voor het importeren van radiotoestellen of auto's. De jongen, die wij naar school sturen, kan niet tegelijkertijd schapen hoeden of koeien melken. De man, die een weg of een irrigatiewerk aanlegt, kan niet terzelfdertijd schoenen maken. De arbeider, die kunstmest maakt voor de verbetering van landbouwgronden kan niet tegelijkertijd in een textielfabriek een machine bedienen voor het maken van mooie japonnen.

Met andere woorden, men kan niet consumptiegoederen produceren en tegelijkertijd dingen maken, die noodzakelijk zijn voor groei en uitbreiding. Groei, expansie, vergt het offeren van verbruiksgoederen en dientengevolge verlaging van de levensstandaard.

Dit is de moeilijkheid bij ontwikkeling en uitbreiding! Hoe kan nu dit offer verminderd worden?

Stellen wij ons even een boer voor die van mening is, dat hij wel betere gereedschappen en meer zaad kan gebruiken. Als hij deze zou moeten kopen uit zijn lopende inkomsten, zou hij zijn levensstandaard moeten verlagen, want het deel van zijn inkomen, dat hij gebruikt om gereedschappen en zaad te kopen kan niet gebruikt worden voor het kopen van de levensbehoeften. Wellicht zal dit offer te groot zijn om zijn individuele poging tot economische ontwikkeling te rechtvaardigen. Maar kan hij de benodigde fondsen van iemand anders lenen dan zal uitbreiding mogelijk zijn.

Zou hij een geldschieter kunnen vinden, die tegen een zeker bedrag aan interest hem kontant geld wil voorschieten, dan behoeft de boer dus zijn levensstandaard niet te verlagen. Nu neemt de geldschieter deze last op zich door gelden af te staan waarvoor **hij** consumptiegoederen had kunnen kopen.

Gelijk bekend zullen beiden bij deze transaktie voordeel hebben, indien alles gaat overeenkomstig de bij het aangaan van de overeenkomst gekoesterde verwachtingen: de geldschieter krijgt interest, die voldoende is om hem ertoe te bewegen van verbruiksgoederen af te zien zolang zijn geld uitstaat; de boer verhoogt zijn oogst door het produktief gebruik van meer en betere gereedschappen en zaad en de hieruit voortvloeiende extra-ontvangsten geven de extra-marge van inkomsten, waaruit hij de interest kan betalen en winst voor zichzelf kan behalen.

Leningen doen dus alles bij elkaar genomen de noodzaak om het verbruik te verminderen, niet verdwijnen. Maar zij geven een middel om de lasten van uitbreiding en vooruitgang af te wentelen op degenen, die bereid zijn deze te dragen; de boer wilde zijn konsumptie niet verminderen; de geldschieter wel.

Wanneer in een bepaald land alle mensen, die geld op voordelige wijze kunnen gebruiken, geleend hebben van al degenen in hetzelfde land, die bereid zijn geld ter leen te geven, kan men niet verder gaan met lenen en evenmin dus met verdere economische ontwikkeling, tenzij er een middel gevonden wordt om met dwang geld uit de mensen te krijgen. Dit is de toestand wanneer men geheel moet vertrouwen op binnenlandse kapitaalsbronnen voor economische ontwikkelingen.

DR WILSON EMERSON SCHMIDT

Maar de economische ontwikkeling kan voortgaan, indien degenen, die willen lenen, een beroep doen op buitenlandse geldschieters, die bereid zijn fondsen te verstrekken tegen een zodanige rente, dat deze lager is dan de stijging in inkomsten, die verkregen kan worden door de leners bij gebruik van de fondsen.

Door dit „lenen overzee", wordt de last om de konsumptie te verminderen overgeheveld op die buitenlanders, die meer bereid zijn het te dragen dan binnenlandse geldschieters; groei wordt dus verkregen met minder offers.

Dit is nu juist wat de Verenigde Staten deden in de 19e eeuw, toen — zoals gebeurt in een land, dat in ontwikkeling is, zij binnenlandse kapitaalfondsen tekort kwamen. Generaals, congresleden en vele anderen werden makelaars in obligaties om toch maar zeker te maken, dat een bron van buitenlands kapitaal aangesproken bleef.

Bij het begin van de eerste eeuw van onafhankelijke groei, had Amerika van het buitenland een som geleend gelijk aan bijna 14 procent van al de zichtbare rijkdom in dat land. Dit bedrag was gelijk aan de waarde van alle gebouwen en materiaal buiten de landbouw in Amerika gedurende die tijd en het was tweemaal de waarde van alle duurzame konsumptiegoederen in de natie.

Had het land getracht om een gelijk bedrag aan kapitaal uit binnenlandse bronnen te verkrijgen (door de produktie van konsumptiegoederen te voeren naar kapitaalsgoederen) dan zouden de Amerikaanse konsumenten een bedrag hebben moeten opgeven gelijk aan al hun duurzame goederen en dat tweemaal — dit zou kennelijk een onmogelijk offer geweest zijn.

Naargelang Amerika vooruitging werd de verhouding tussen de aanwezige stoffelijke rijkdom en buitenslands geleend geld minder, maar men leende in feite meer.

In 1789 hadden de Verenigde Staten een schuld van misschien 60 miljoen dollar; tegen 1830 was dit bedrag meer dan verviervoudigd; tegen het eind van de eeuw was het 5 maal gegroeid en bij de aanvang van de Eerste Wereldoorlog méér dan 100 maal.

Vanaf het begin hebben buitenlandse leningen een beslissende rol gespeeld in de nationale ontwikkeling van de Verenigde Staten, want zij hebben dit land aan zijn vrijheid geholpen: gedurende de Amerikaanse Revolutie-oorlog leende de pas gevormde regering van de Verenigde Staten grote sommen van Frankrijk. Zelfs vóór de „Declaration of Independance" had de Franse regering meer dan 200.000 dollar beschikbaar gesteld aan munitie uit het Franse arsenaal. Deze wapens waren van vitaal belang in de strijd en het is zeker, dat een van de grootste overwinningen van de revolutionnairen de Slag bij Saratoga, zonder deze wapens niet behaald zou zijn.

Tegen 1793 hadden de Fransen 6.3 miljoen dollar aan Amerika geleend. Alles bij elkaar genomen hebben buitenlandse leningen bijgedragen in de kosten van de opstand en zij vormden een beslissende marge voor de overwinning.

Na buitenlandse fondsen gebruikt te hebben voor het bereiken van de onafhankelijkheid, heeft Amerika buitenlands kapitaal gebruikt voor de politieke en economische eenwording van de natie.

Midden in de tegenwoordige Verenigde Staten, lag Louisiana, dat Frans bezit was. Het was noodzakelijk, dat dit land in de Amerikaanse politieke unie werd gebracht als men de Republiek uiteindelijk tot aan de Pacific wilde uitbreiden. De koop van dit gebied in 1803 verdubbelde het territoir van de natie en het verhoogde de buitenlandse schuld van de Regering met elf miljoen dollar, want om de koop te financieren, werden er obligaties uitgegeven in Londen, Amsterdam en Parijs.

Zo heeft buitenlands kapitaal medegewerkt tot de staatkundige uitbreiding van de Verenigde Staten tevens een van de rijkste voorraadschuren ter wereld.

(Wordt vervolgd)

De schrijver van deze artikelenreeks, dr Wilson Emerson Schmidt, heeft zich gespecialiseerd op het gebied van internationale economie. Hij is „associate professor" in de economie aan de George Washington University, te Washington D.C. en is (samen met Jack N. Behrman) de schrijver van „International Economics", een handboek uitgegeven in 1957. Hij is ook de schrijver van „International Trade, Investment and Commercial Policy: A study in Economic Principles and Human Well-Being", een boekje uitgegeven in 1958 door de Amerikaanse Kamer van Koophandel. Voorts was hij ook medewerker aan 'n studie getiteld: „American Private Enterprise, Foreign Economic Development and the Foreign Aid Program", dat door de American Enterprise Association Inc., werd voorbereid op verzoek van de speciale senaatscommissie voor uitenlandse hulp.

Hij verwierf zijn graad van „Bachelor of Science" aan de Universiteit van Maryland in 1947, die van „Master of Arts" van de Universiteit van Pittsburgh in 1949 en zijn doctorstitel aan de Universiteit van Virginia in 1952. Hij werd geboren te Madison, Wisconsin, op 22 maart 1927.

Curacaoensia

Voor „Nanzi"-deskundigen

Voor wie er aan twijfelt, of op Curaçao ooit Nanzi de naam is geweest voor een gewone spin, het volgende.

Een oude man stelde ik de vraag „Als het erg betrokken weer is, zeiden de mensen vroeger dan niet, dat Nanzi zijn gezicht verbergt?" Antwoord: „Nee, helemaal verkeerd. Nanzi zit in de grond. Het is een soort spin (spinrak chiki), die zich in vul zand ingraaft en een rond walletje opwerpt. Wij speelden er als kind altijd mee. Je blaast het zand weg, pakt de spin op, en zet hem een eind verder neer, waar wij gingen kijken hoe hij zich ingroef.

Zeven luango's vlogen terug naar hun geboorteland

Er stonden eens twee groepen van zeven luango-slaven bijeen, en zagen hoe de koeien in de volle middagzon werden voortgedreven met de bion (stok met ijzeren punt).

Dat werd hun te machtig. Bij al het leed nog te moeten zien hoe de dieren tot bloedens toe werden mishandeld! Ze zongen „con mi macha kolo". Zeven van hen hadden geen zout gegeten, en konden opstijgen. Ze vlogen naar hun geboorteland terug.

De andere zeven bleven treurend achter, en zongen hun droefheid uit in de liederen: „Oh, rumannan, eh! Amizé, wana wazé." en „Amizé keilah!".

Een arme jongen huwde een prinses

Er leefde eens een koning. Hij bezat zes schapen. Op een dag maakte hij bekend, dat degene, die zijn schapen kon tellen, met zijn dochter mocht trouwen.

Van alle kanten kwamen er toen prinsen naar het paleis. Geen van hen echter kon de schapen tellen, want ze begonnen allemaal met: één, twee, drie, vier .... „Nee," zei de koning, „dat is fout".

Nu kwam er een arme jongen bij zijn grootmoeder. En deze zei hem: „Jij moet naar de koning gaan, en diens schapen tellen." „Maar dat kan ik niet", antwoordde de knaap. „Je kunt het wel", zei de grootmoeder; „je zult het zien, je kunt het best. Ga nu maar, en tel de schapen."

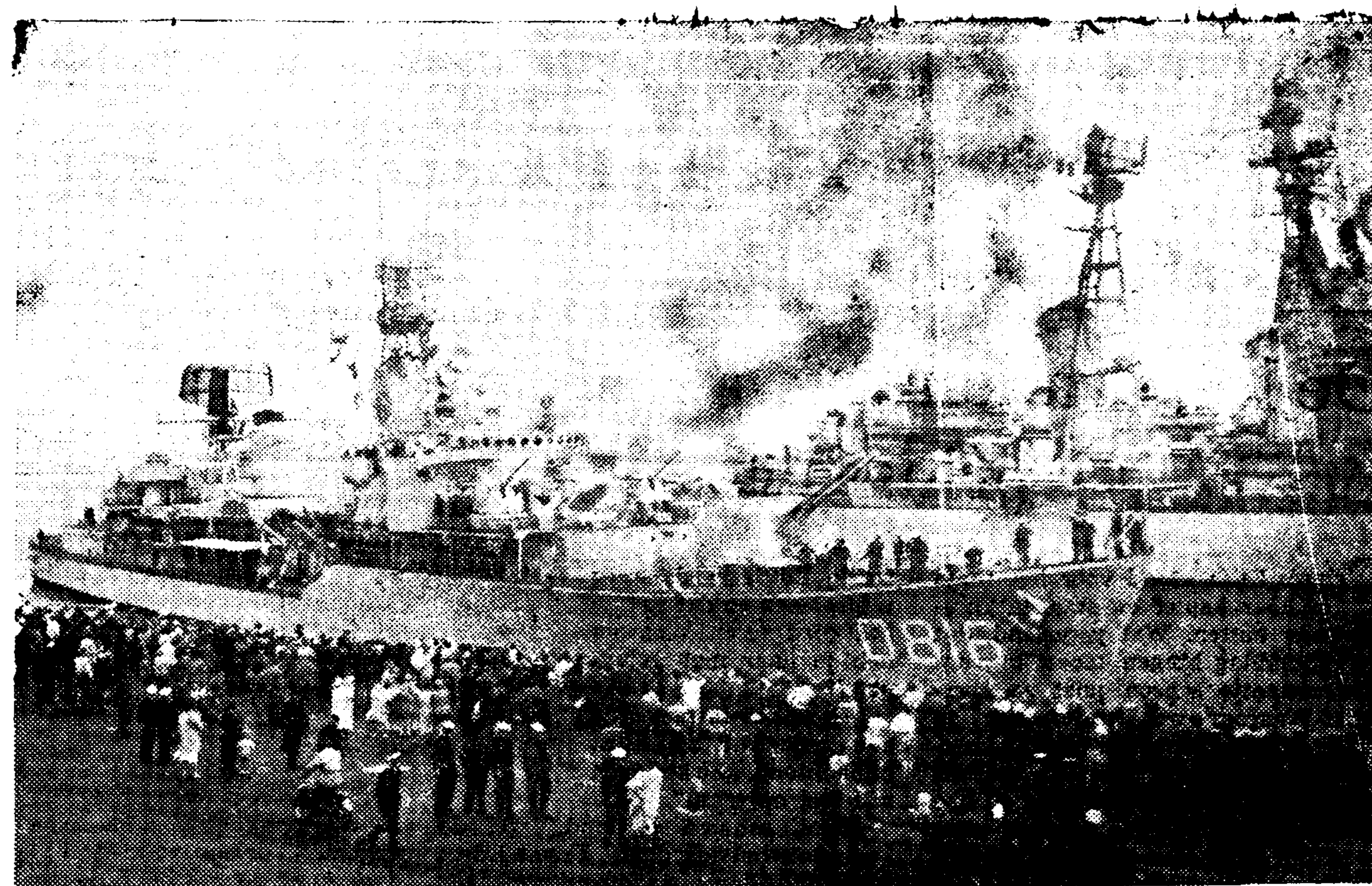
Toen de jongen op het paleis verscheen, zei de koning: „Wat kom jij hier doen?" Hij antwoordde: „Ik ben gekomen om de schapen te tellen." De koning en al de prinsen schoten in de lach: die zal ze wél kunnen tellen!?

De herder kwam met de schapen thuis, en de koning zei: „Daar komen ze aan, tel ze maar!" De jongen telde: „Ram, andijoe, andiweda, dies, dat andiweda."

Toen huwde de jongen met de prinses.

Nota.

De jongen duidde de schapen aan naar hun volwassenheid, in een oud patois-engels; en dat had de koning bedoeld.

Na een lang verblijf in Nieuw Guinea is Hr Ms „Drenthe" dezer dagen in Den Helder teruggekeerd. Foto: de aankomst van de „Drenthe" in Den Helder. Op de achtergrond de „Zeven Provinciën"

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

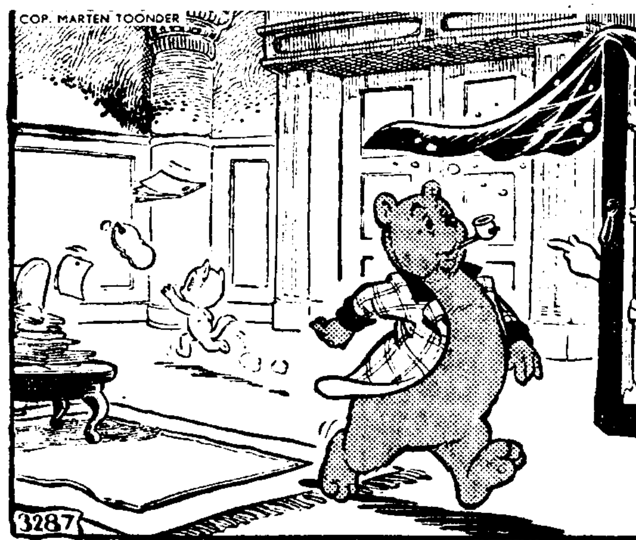

39—40 Rustig stappen Eric en Svein door de sneeuw naar de bewakers toe, die, evenals zijzelf, op levende sneeuwpoppen lijken. Hun gezicht goed verborgen houdend onder de dikke berenmantel, wat bij de mannen, die zich eveneens tegen de sneeuw hebben ingepakt, geen argwaan wekt, zijn zij vlak voor het groepje blijven staan. „We komen die juf halen", zegt Eric. „Ondur wil haar spreken". Zonder de minste tegenwerping wordt Aranrod aan de hoede van Eric en Svein toevertrouwd en kalmpjes wandelen ze met haar weg. Eenmaal buiten gehoor en gezicht van de krijgers, ontdekt Aranrod tot haar verbazing, wie haar bewakers nu zijn. In de nog altijd voortwoedende sneeuwstorm valt het hun gemakkelijk, zich ongemerkt uit de voeten te maken en allereerst snijdt Eric Aranrod boeien los. Hij geeft haar de raad, een eind het bos in te trekken en beduidt aan de hand van de wind, in welke richting ze moet gaan. „Loop tot bij de ingang van het ravijn", vervolgt Eric, „en wacht daar tot wij bij je komen". Met een handbeweging neemt het meisje afscheid en verdwijnt in de witte schemering. „Wel", zegt Svein, „dat is mirakels goed gegaan!" „Ja, en nu de jongens", antwoordt de Noorman. „Laat ons hopen, dat we die op dezelfde simpele manier vrij krijgen".

Heer Bommel gaat het overdoen

3287 Heer Bommel zat een ogenblik onthutst naar de grijsaard te kijken, doch toen stond hij met grote waardigheid op en begaf zich naar het venster.

„Als heer en als Bommel ben ik niet gewend om door mijn eigen raam toegeschreeuwd te worden!" sprak hij — en hij wilde het venster sluiten. Doch een hevige windstoot blies hem terug in het vertrek. ......

„Geef het jaar terug! Geef het jaar terug! gilde de ijle stem van de grijsaard boven het geloei van de wind uit.

„Hij bedoelt die oude kalender!" riep Tom Poes. Hij raapte het voorwerp op tussen de andere papieren, die door de storm in een hoek van de kamer waren gewaaid.

Maar toen hij er haastig mee naar voren liep hield heer Bommel hem tegen. ...

„Niets daarvan, jonge vriend!" zei hij, vastberaden het raam sluitend.

„Ongevraagde drukwerken worden niet teruggegeven. En dat onbeschaafde gedrag van allerlei zwerversvolk rond het huis moet maar eens uit zijn. Wat denkt die oude wel? Het is waar, dat zijn kalender me aan het denken heeft gezet; maar al die drukte om zo'n verlopen ding......" ...

Een luid getik op de ruit onderbrak hem. Daar stond de grijsaard nog steeds met vurige ogen naar binnen te kijken en zijn krijsende stem klonk boven de wind uit toen hij riep:

„De jaren verlopen niet! Een jaar is een punt in de spiraal van de tijd. Wee degene, die een jaar verdoezelt; hij kan het overdoen! Wee! Wee! ....

De rechter en zijn beul

door FRIEDR. DÜRRENMATT

3.

„Wel, dat is interessant", zei Lutz. „Ik weet, dat u altijd klaar staat, commissaris Baerlach, om een fout tegen de grondstellingen van de moderne wetenschappelijke criminologie goed te praten. Maar vergeet u niet, dat de tijd voortgaat en niet wacht op de beroemde criminologen. Ik heb in New York en Chicago misdaden gezien, waarvan men hier in Bern geen voorstelling heeft. Maar nu is een inspecteur van politie vermoord, de duidelijkste aanwijzing, dat ook hier het gebouw van de openbare veiligheid begint te kraken. En dat betekent, dat we onverbiddelijk moeten ingrijpen".

„Maar dat doe ik ook", zei Baerlach.

„Dan is het goed", zei Lutz en hoestte.

Aan de muur tikte een klok.

Baerlach legde zijn linkerhand voorzichtig op zijn maag en drukte met zijn rechterhand de sigaar uit in de asbak, die Lutz voor hem had neergezet. Hij zei, dat sinds enige tijd zijn gezondheid te wensen overliet. De dokter had tenminste bij het laatste onderzoek een lang gezicht getrokken. Vaak had hij last van maagkrampen en hij verzocht derhalve aan Lutz hem een plaatsvanger in de zaak Schmied te geven, die de voornaamste dingen kon uitvoeren. Baerlach wilde het geval dan meer behandelen van achter zijn schrijftafel. Lutz vond het goed.

„Wie had u als plaatsvervanger gedacht?" vroeg hij.

„Tschanz", zei Baerlach. „Hij is wellswaar nog met vakantie in het Berner Oberland, maar we kunnen hem terug laten komen". Lutz zei: „Daar heb ik geen bezwaar tegen. Tschanz is een man, die er altijd op uit is op de hoogte te blijven van de nieuwste ontwikkelingen op het gebied der criminologie".

Hij keerde Baerlach de rug toe en keek uit het raam over de speelplaats van het naast het hoofdbureau gelegen weeshuis, die vol met kinderen was.

Plotseling kwam een onbedwingbare lust in hem op om met Baerlach over de moderne wetenschappelijke criminaliteit te disputeren. Hij keerde zich om, maar Baerlach was al verdwenen.

Hoewel het al tegen vijf uur liep, besloot Baerlach nog deze middag naar Twann te gaan, naar de plaats van het misdrijf. Hij nam Blatter mee, een potige agent, die nooit een woord sprak, waarom Baerlach zo graag met hem te doen had. Hij kon ook chaufferen. In Twann werd hij ontvangen door Clenin, die zich inwendig reeds schrap zette, omdat hij een uitbrander verwachtte. De commissaris was echter vriendelijk, schudde hem de hand en zei, dat hij blij was een man te leren kennen, die zelfstandig kon denken. Clenin was gestreeld door deze woorden, hoewel hij niet wist wat de commissaris precies bedoelde. Hij ging met Baerlach mee de straatweg op in de richting van de Tessenberg naar de plaats van het misdrijf. Blatter slenterde achter hen aan en mopperde, omdat ze te voet gingen.

Zij kwamen op de plaats van het misdrijf aan. De straatkant aan hun rechterhand zag uit op Twann en er liep een laag muurtje langs. „Waar stond de auto, Clenin?"

„Hier", antwoordde de dorpsveldwachter, „bijna tegen de as van de rijweg".

En omdat Baerlach ternauwernood keek voegde hij er aarzelend aan toe: „Misschien was het beter geweest, als ik de wagen met het stoffelijk overschot hier toch maar had laten staan". „Hoezo?" zei Baerlach en keek omhoog naar de Jurarotsen. „Doden moet men zo vlug mogelijk opruimen, die hebben niets meer bij ons te zoeken. U hebt goed gehandeld door wijlen inspecteur Schmied naar Biel te brengen".

Baerlach ging naar de rand van de weg en keek neer op Twann. Tussen hem en het oude dorpje lagen alleen de wijnbergen. De zon was al ondergegaan. De straat kromde zich als een slang tussen de huizen en bij het station stond een lange goederentrein.

„Heeft men daar beneden niets gehoord, Clenin?" vroeg hij. „Het dorp is toch dichtbij, daar moet men ieder schot kunnen horen".

„Men heeft niets anders gehoord, dan dat de motor de hele nacht liep, maar men heeft dat niets bijzonders gevonden".

„Natuurlijk, dat kan ik me voorstellen".

Hij keek weer naar de wijnbergen. „Hoe is de wijn dit jaar, Clenin?"

„Goed, we kunnen hem wel eens proeven".

„Dat is waar, een glas nieuwe wijn zou ik wel lusten".

Hij stoot met zijn rechtervoet op iets hards. Hij bukte en hield een klein stukje metaal tussen zijn schrale vingers. Clenin en Blatter keken nieuwsgierig toe.

„Een revolverkogel", zei Blatter. „Hoe hebt u dat zo gauw gezien, meneer de commissaris?" verwonderde Clenin zich.

„Puur toeval", zei Baerlach en zij daalden af naar Twann.

De nieuwe Twanner wijn scheen Baerlach niet goed gedaan te hebben, want hij verklaarde de volgende morgen, dat hij de gehele nacht onwel was geweest. Lutz, die de commissaris op de trap ontmoette, was hierover oprecht bezorgd en raadde hem aan naar een dokter te gaan.

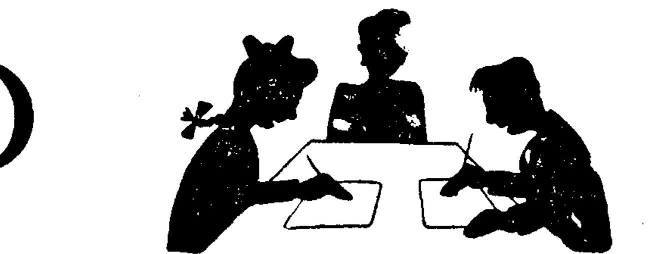
Goed, goed," bromde Baerlach, maar in zijn hart had hij nog minder met artsen op, dan met moderne wetenschappelijke criminologen.

Op zijn bureau voelde hij zich wat beter. Hij ging achter zijn schrijftafel zitten en haalde de map van de dode te voorschijn.

Baerlach was nog steeds in deze map verdiept, toen om tien uur Tschanz zich bij hem meldde, die reeds de vorige dag tegen middernacht van zijn vakantie was teruggekeerd.

Baerlach kromp in elkaar, want op het eerste moment meende hij, dat de overleden Schmied voor hem stond. Tschanz droeg dezelfde overjas en precies dezelfde vilthoed. Alleen zijn gezicht was anders; hij had een goedmoedig, vol gezicht.

(Wordt vervolgd).

AMIGOE VAN DE JEUGD

De lotgevallen van prinses Eliza

Niet alle prinsesjes zijn even lief. Ook zij kunnen weleens minder goede karaktereigenschappen hebben. Maar dan is er heus geen wonder nodig om haar daarvan te genezen.

Prinses Eliza stond voor het raam in haar kamer en staarde knorrig naar buiten. Wat vervelend, dat zij vanmiddag binnen moest blijven! Het zonnetje scheen juist zo heerlijk! Waarom was vader ook zo streng? Eliza dacht weer aan het voorval van 's morgens. Juist toen zij uit haar kamer was gekomen, zag zij hoe een van de hofdames uitgleed over de gladde vloer van de gang. Onmiddellijk was Eliza in een hartelijk gelach uitgebarsten en ze had er zelfs niet aan gedacht het arme mens weer op de been te helpen. Onverschillig was ze langs haar heen gehuppeld en met een lachend gezicht aan het ontbijt verschenen.

Ze herinnerde zich nog hoe iedereen haar verbaasd had aangekeken. Ja, het was ook wel iets bijzonders: prinses Eliza, die al vroeg in de morgen lachte. Meestal stond ze zo traag op, dat ze op het laatste nippertje met een ontevreden gezicht aan het ontbijt verscheen. Eliza wist best, dat de hele hofhouding haar een humeurig nest vond. Het kon haar niets schelen. Wacht maar, dacht ze vaak, ik word later toch koningin en dan hoef ik mij aan niemand meer te storen. Dan ben ik fijn mijn eigen baas!

De koning en de koningin betreurden het, dat hun enig kind zo'n humeurig karakter had. Ze zouden zo graag zien, dat ze wat liever en aardiger was voor een ander. Jammer genoeg dacht Eliza altijd alleen aan haar eigen plezier. Zolang iedereen haar zin deed, kon ze wel lief en aardig zijn, maar o wee als er iets gebeurde, dat haar niet aanstond! Dan trok ze meteen een ontevreden gezicht en mopperde verschrikkelijk.

Deze morgen was Eliza in een vrolijke stemming gebleven. Zij at met smaak haar boterhammen en maakte even later een heerlijk ritje door het park op haar paardje.

Haar zonnig humeur verdween echter meteen, toen ze het paleis binnenkwam en daar hoorde, dat ze bij haar vader moest komen.

Wat zou er nu weer zijn? dacht ze geërgerd, ik wou juist zo graag gaan ballen. Met een knorrig gezicht kwam ze de kamer van de koning binnen.

„Zo, kind," zei de koning ernstig, „ben je daar eindelijk? Ik moet eens ernstig met je spreken. Vanmorgen is freule Edith in de gang uitgegleden en dat heb je heel goed gezien! Waarom heb je haar niet geholpen?"

„Daar heb ik niet eens aan gedacht," zei Eliza minachtend. „Ze kon toch zelf wel opstaan."

„Foei, schaam je, kind," zei de koning verontwaardigd. „Freule Edith is een oude dame, en jij bent nog maar een klein meisje, al verbeeld je je ook heel wat. Ik heb je al eens eerder verteld, dat het een zware taak is, die jou later wacht. Goed regeren wil zeggen, de mensen dienen en helpen, zoveel als je maar kunt. Daar moet je je nu al vast in oefenen. Weet je wel, dat freule Edith haar enkel gebroken heeft? Ze heeft verschrikkelijk veel pijn!"

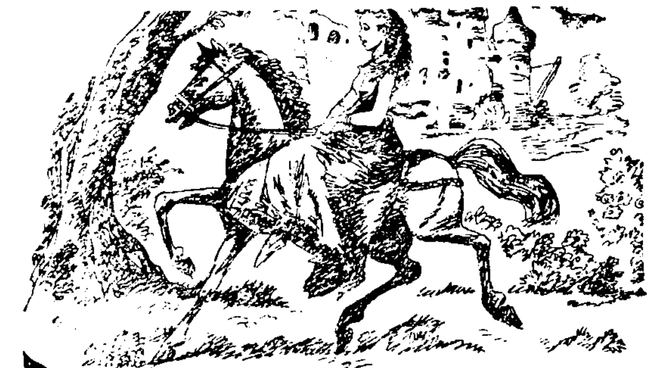
„Waarom liep ze dan niet voorzichtiger?" mopperde Eliza.

„Wat zeg je daar?" zei de koning boos. „Ik merk wel, dat je niet veel hart hebt, meisje! Het spreekt vanzelf, dat jij freule Edith vergiffenis moet vragen voor je onbeleefd gedrag en daarna blijf je de hele middag maar eens binnen om hier over na te denken."

Onwillig was Eliza naar freule Edith toegegaan en ze had haar met zo'n zuur gezicht vergiffenis gevraagd, dat freule Edith haar met plezier een draai om de oren had willen geven. En nu zat ze zich hier in haar kamer te vervelen.

Ik lijk eigenlijk wel mal, dacht Eliza bij zichzelf. Waarom zou ik de hele middag op mijn kamer blijven zitten? Weet je wat, ik ga een beetje door het paleis wandelen. Ik wil wel eens weten hoe de kelders er eigenlijk uitzien.

Ze deed de deur van haar kamer open en liep zachtjes de gangen door. Er was gelukkig niemand te zien. Onopgemerkt kwam ze in de kelders en daar vond ze een oude deur.

En maakte even later een heerlijk ritje door het park op haar paardje.

Wat zou daar achter zijn? dacht Eliza nieuwsgierig.

„Die deur gaat zeker nooit open," zei Eliza bij zichzelf. Ze was nu nog nieuwsgieriger dan ooit en rukte en wrong net zo lang aan de deurkruk tot die tenslotte ronddraaide.

Knarsend en piepend ging de deur half open. Een muffe, vochtige lucht sloeg haar tegen. Zonder aarzelen begon Eliza de trap af te dalen, tot ze ineens een windvlaag om zich heen voelde. Een ogenblik daarna hoorde zij een slag. Boem! Dat was de deur, die vlak boven haar dicht sloeg. Nu kon Eliza geen hand meer voor de ogen zien. Verschrikt klom ze weer naar boven en probeerde de deurkruk te vinden. Helaas, er zat aan die kant geen kruk.

Wanhopig bonsde en gilde zij, tot ze niet meer kon, en uitgeput op het stenen trapje ging zitten. Wat moest ze nu toch beginnen? Als er die middag niemand meer in de kelder kwam, dan zou ze hier de hele nacht wel moeten blijven. Verschrikkelijk! Ze moest er niet aan denken! Misschien was er wel een uitweg aan de andere kant van deze kelder. Of was 't een gang?

Tastend en zoekend met haar handen langs de wanden liep ze voort. Af en toe stootte ze haar voet tegen een afgebrokkelde steen. Dikwijls struikelde ze half. O, wat was die gang lang! Het leek wel of er geen einde aan kwam. Stel je voor, dat ze er nooit meer uit kon komen! Wat zouden vader en moeder bedroefd zijn! Ach, wat had ze hun toch vaak verdriet gedaan. Waarom was ze toch altijd zo lelijk en humeurig geweest? Dit was zeker haar straf. „O, was ik er maar weer uit," snikte zij. „Dan zou ik heel anders worden!"

Snikkend en struikelend ging Eliza voort tot ze de lucht geleidelijk aan frisser voelde worden. Ze stond even stil en snoof een zoutige geur op. Het begon nu een beetje te waaien om haar heen.

Dat is de zeewind, dacht Eliza. Ze huiverde in haar dunne jurk en vervolgde weer haar moeizame tocht.

Eindelijk, eindelijk, toen ze al dacht, dat ze niet meer verder kon, zag ze in de verte een schemerig licht. Daar was zeker het einde van de gang. Dat gaf nieuwe moed! Hoe verder ze liep, hoe lichter het werd. Tenslotte zag ze een trapje, dat omhoogliep. Hijgend begon ze het te beklimmen en toen stond ze ineens in de open lucht.

„Gelukkig ze was gered!" Een frisse zeewind deed haar jurkje bol staan en haar haren wapperen. Aarzelend deed ze een stap voorwaarts tussen de rotsblokken, die rond de uitgang lagen. Een eind verderop strekte het strand zich voor haar uit en kwam de zee bulderend aanrollen.

„Hela" hoorde ze ineens roepen. „Wat doe jij hier?" Eliza draaide zich om naar de kant waar het geluid vandaan kwam. Daar zag ze drie jongens tussen de rotsblokken te voorschijn springen. Zij kwamen met boze gezichten op haar toe.

„Ben je in ons hol geweest? Spreek op!" commandeerde de voorste.

„Ik weet niet eens wat jullie hol is," zei Eliza. „Ik kom daar uit die onderaardse gang."

„Wat heb je daar te maken?" vroeg dezelfde jongen weer.

„Wat gaat jou dat aan?" zei Eliza bits. „Ik ben prinses Eliza en ik zal doen en laten wat ik wil."

Nu barstten de jongens alle drie in lachen uit. „Prinses Eliza! Ha, ha, die is goed! Moet je haar eens zien staan in die vuile jurk. Je mag je wel eens wassen, zus. Je lijkt wel een schoorsteenveger."

Verschrikt keek Eliza naar haar kleren. Ja, de jongens hadden gelijk. Haar jurk leek wel een poetslap en haar handen waren helemaal zwart. Haar voeten waren stuk geschaafd van het struikelen.

O, wat zou haar gezicht vies wezen. Zij had immers met haar vuile handen langs haar betraande ogen geveegd.

„Het was daar zo smerig in die gang," zei Eliza half huilend „Maar ik ben toch prinses Eliza. Ik weet alleen niet hoe ik weer thuis moet komen. Weten jullie de weg naar het paleis?"

„Jawel," zei de eerste jongen weer, die Bob heette. „Maar als het waar is wat je zegt, dan kun je zelf de weg ook wel vinden."

„Nee," riep Eliza wanhopig. „Ik heb wel een uur in die onderaardse gang gelopen en toen kwam ik hier uit. Ik ben hier nog nooit geweest!"

„Waarom liep je dan door die gang?" vroeg Flip, de tweede jongen.

„Wat gaat jou dat aan?" bitste Eliza weer.

„Luister eens," zei Ben, de kleinste van de drie jongens, „waarom zullen we onze middag laten bederven door dat kind? We deden juist zo'n fijn spel."

„Wat speelden jullie?" vroeg Eliza nieuwsgierig.

„We deden rovertje," zei Bob, „we komen hier iedere Woensdagmiddag en dan is het voorste stuk van die onderaardse gang ons hol. Niemand weet er iets van! Behalve jij nu natuurlijk. Maar pas op als je het verklikt! Want dan is er voor ons niets meer aan."

„En hoepel nu maar gauw op," zei Ben. „We hebben jou niet nodig."

De tranen sprongen Eliza in de ogen. Ze begreep wel, dat ze haar niet geloofden. Als ze nu nog verwaand tegen hen ging doen, dan had ze het helemaal bedorven.

„Mag ik hier even blijven zitten?" vroeg ze zacht. „Ik ben zo moe. Ik zal jullie heus niet storen."

„Kijk, kijk, ze wordt beleefd," lachte Ben.

„Kom op, jongens," riep Flip, „we gaan naar ons hol."

De drie jongens holden naar de opening tussen de rotsblokken en waren in een ogenblik verdwenen.

Prinses Eliza zat intussen te rillen in haar dunne jurkje. Ja, nu was ze wel gered, maar thuis was ze nog lang niet. Wat dom was ze toch geweest om die jongens af te snauwen. Nog geen uur geleden had ze zich zo voorgenomen om voortaan tegen iedereen lief en aardig te zijn. Hoe kon ze dat toch zo vlug vergeten?

Na een paar minuten, die haar wel uren toeschenen, kwamen de jongens weer te voorschijn. Aarzelend liep Eliza naar hen toe.

„Ben je daar nog?" zei Flip verbaasd.

„Ja," zei Eliza. „Ik weet wel, dat ik straks niet aardig was, maar daar heb ik spijt van. Als jullie naar me willen luisteren, dan zal ik alles vertellen wat ik vandaag heb beleefd, maar dan moeten jullie mij ook thuisbrengen."

„Dat is goed," zei Flip.

„Vertel op," riepen Bob en Ben nieuwsgierig.

Met een kleur van verlegenheid begon Eliza haar geschiedenis te vertellen. Eerst keken de jongens haar wantrouwig aan, maar langzamerhand merkte ze wel, dat ze haar geloofden en medelijden met haar kregen.

Toen Eliza was uitgesproken, haalde Bob een appel uit zijn zak. „Alsjeblieft, hoor," zei hij vriendelijk, „eet hem maar lekker op."

„O, heerlijk," zei Eliza dankbaar. Zij had een flinke honger gekregen van haar avontuurlijke tocht.

„Kom," zeiden de anderen, „laten we maar gauw op weg gaan, dan zijn we nog thuis voor het donker wordt."

Vrolijk aanvaardden zij met elkaar de weg naar het paleis en zetten er flink de pas in. Binnen een half uur waren ze bij het hek van het slotpark. Hier namen de jongens afscheid van het prinsesje. Eliza bedankte hen nog eens hartelijk en verdween toen door het grote hek.

„Ze is toch niet zo verwaand als we eerst dachten, hè," zei Flip, toen ze langzaam met elkaar naar huis liepen.

„Nee," zei Bob, „het is een geschikt kind."

„Dat vind ik ook," beäamde Ben.

Intussen liep Eliza het slotpark door. Ze kwam moeilijk vooruit op haar pijnlijke voeten. Hè, wat heerlijk dat ze er nu haast was.

Maar wie kwamen daar aan bij de kromming van de laan? Dat waren haar vader en moeder.

„Wat is er nu aan de hand?" zei de koningin verschrikt, toen ze haar dochtertje daar zo zielig aan zag komen.

„Daar begrijpt ik niets van," zei de koning kwaad.

Eliza schrok even van zijn boos gezicht, maar toen trad ze moedig op haar ouders toe.

„Ik ben vanmiddag ongehoorzaam geweest," bekende ze eerlijk, „maar ik heb er nu echt spijt van. Wilt u het mij alstublieft vergeven?"

„Vertel eerst maar eens wat er gebeurd is," zei de koning.

Eliza stak meteen van wal en verhaalde al haar lotgevallen van die middag.

„O, moeder," eindigde ze haar verhaal, „wat heb ik toch een angst uitgestaan! Toen ik zo eenzaam en verlaten in die gang liep, begreep ik pas goed hoeveel verdriet ik u gedaan had met mijn lelijk gedrag. Het was net of ik daar toen voor gestraft werd. Ik beloof u nu, heus heel eerlijk, dat ik voortaan voor iedereen lief en vriendelijk zal zijn!"

Vera Witte

Dat is de zeewind, dacht Eliza.

De grauwe klauwier of negendader

Een vreemde naam voor een mooie vogel. Zij je 'n warme bruine vogel, iets groter dan een mus en iets kleiner dan een spreeuw, en liefst zittend op een hoge telefoondraad of iets dergelijks, dan moet je even blijven staan en goed kijken. Honderd tegen één heb je dan te doen met de grauwe klauwier. Kun je dicht bij de vogel komen, dan is zijn kleine haaksnavel, die aan de roofvogels doet denken, te zien. Let er dan ook op, of de vogel voortdurend met zijn staart heen en weer slaat. Misschien roept hij ook wel een keer nijdig „kék, kék". Vast en zeker is het dan deze vogel, die ook „negendoder" wordt genoemd.

Waaraan heeft hij toch die wrede naam te danken? De volksmond zegt, dat deze vogel de gewoonte heeft bij het zoeken en verorberen van voedsel eerst negen insecten, kleine kikkertjes of andere kleine dieren, en jammer genoeg een enkele keer een jong nestvogeltje, op dorens of op de punten van prikkeldraden te spietsen, voor hij aan zijn maaltijd begint. Nu is het inderdaad een feit, dat deze vogel dit doet, en meermalen kom je een aantal van deze insectjes, vastgemaakt aan prikkeldraad, tegen. Maar negen op een rijtje hebben we nog nooit gezien. Toch komt hier de vreemde naam vandaan.

De grauwe klauwier woont graag op beboste zandgronden, in akkerwallen met opgaand kreupelhout en vooral op plaatsen, waar veel bramen groeien. Ook in de duinen kun je deze vogel aantreffen. In een wild gewarrel van deze struiken kun je daar van Mei tot begin Juli het nest met vijf of zes eieren vinden.

Bij het mannetje is de mooie, bruine rug, de blauwgrijze schedelkap, de donkere oogstreep en de rossige onderzijde opvallend. Het vrouwtje draagt een wat eenvoudiger kleedje. Beide hebben ze echter een fiere, flinke houding als ze op hun uitkijkpost zitten te gluren, of er nog een insectje valt te verschalken.

Het zingen gaat de klauwier niet al te goed af. Zijn wijsjes zijn een samenraapsel van allerlei vogelgeluiden, die hij heel goed kan nabootsen.

Het is een echte, wakkere, maar ook haast brutale rakker, bijna op het kwajongensachtige af. Nimmer grijpt zijn krachtige snavel mis, als hij een prooi heeft ontdekt.

Die dan volgens de regels der kunst op een scherpe punt geprikt zou moeten worden. Maar als de vogels jongen hebben, vliegen ze er bijna altijd regelrecht mee naar het nest. Ze kunnen hun jongen toch niet laten wachten!

Het is jammer, dat de klauwier ook wel eens jonge zangvogeltjes steelt, maar dat moeten we hem maar niet te zwaar aanrekenen.

Als ik nu nog vertel, dat de „negendoder" een trekvogel is en in de maand September reeds naar zuidelijker landen vertrekt, dan is daarmee de doopceel van deze interessante, mooie vogel gelicht.

Geen bewoners voor het huis!

Kijk eens," zei moeder tegen Ans en Nel, „hier is een stevige grote doos. Pak daar nu eens netjes jullie speelgoed in."

„Hè, ja, moe! Dat is nu juist een leuk werkje voor ons." En blij wipten ze samen naar boven. Ze haalden al hun schatten voor de dag, borduurdoosjes, doosjes met kralen, serviesjes en ballen. „Onderin doen we de doosjes. Zo! En hier het fornuisje. Ans, geef eens wat houtwol aan, dan stoppen we daar de pannetjes tussen."

Het allerlaatste kwamen de poppen. Die werden secuur in wit vloeipapier gewikkeld en dan tussen houtwol gelegd. Want de meeste van hun poppekinderen waren breekbaar.

„Oei!" zei Nel, „die arme poppen! Als de verhuizer nu maar voorzichtig met de doos omspringt!"

„Weet je wat we doen, Nel?" Ans holde naar beneden en kwam terug met een rood potlood. Met grote letters schilderde ze boven op de doos: VOORZICHTIG!!, met twee uitroeptekens, en daaronder: BREEKBAAR!!, ook met twee uitroeptekens. „Moe, moe," riepen ze toen naar beneden. „Komt u eens kijken?"

Moeder glimlachte toen ze de reuzenletters op de doos zag. „Prachtig!" prees ze. „Jullie spullen komen nu zeker heelhuids in ons nieuwe huis. En de poppen zullen het niet koud krijgen, zo lekker warm ingestopt tussen de houtwol."

Er werd gebeld en Ans wilde al naar beneden om open te doen. Maar moeder hield haar tegen. „Ik zal wel even gaan. Ruimen jullie hier de rommel maar op. Papier en houtwol in de kist en de doos met speelgoed in de muurkast."

„Hé, dat is aardig van je!" hoorden de meisjes moeder zeggen in de gang. Toen hoorden ze de bromstem van oom Bert.

Oom Bert! Ans en Nel vlogen de trap af. „Dag, oom! Dag, oom Bert!" Ze zagen de enorme doos die oom had meegebracht. „Het poppenhuis!" jubelden ze. „Het poppenhuis! Dank u wel, oom Bert. Dank u wel!"

„Ja," lachte oom, „morgen komt tante Lies jullie halen voor een paar dagen. Zo gauw wij alles netjes op orde hebben in het nieuwe huis, komen de dames weer thuis."

De dagen die Ans en Nel bij tante Lies moesten doorbrengen, gingen deze keer veel te langzaam. Want ze waren allebei o zo nieuwsgierig naar het dorp en het nieuwe huis waar ze nu gingen wonen. Bovendien verlangden ze er heel erg naar om met het poppenhuis en de poppen te gaan spelen.

Waar was nu de speelgoeddoos?

Eindelijk zei tante toch: „Morgen op tijd present! Alles is in orde en de dames mogen komen."

De bus bracht hen naar het dorp en tante wees: „Kijk, ginds tussen de bomen. Daar wonen jullie nu."

„O, leuk! Wat een gezellig huis!" Ze klapten in de handen van pret. „En daar staan vader en moeder al om ons af te halen."

„Welkom, allemaal!" zei vader plechtig. „Laten we maar eens gauw gaan kijken."

Ze renden door het hele huis, van onder tot boven, en de vreugde werd steeds groter. Tot moeder hen aan tafel riep.

„En nu mogen we met het poppenhuis spelen, hè, moe?" vroegen ze, toen ze gegeten hadden.

„Natuurlijk, kinderen. Dan kunnen tante en ik intussen nog wat rustig praten."

Hoera! Daar was het poppenhuis al. En nu de poppekinderen.

„Leuk, hè, dat onze poppen nu ook een nieuw huis hebben! Moe, waar staat de doos?"

„Ga maar eens op zolder kijken. Daar staan verschillende dozen die nog niet zijn uitgepakt."

Ze rommelden en stommelden over de grote zolder, waar nog heel wat spullen door elkaar stonden. Waar was nu de speelgoeddoos? Deze? Nee, die was het niet. Die daar ook niet. Dat konden ze zo zien, want er stonden geen grote rode letters op. „Ginds in de hoek. Dat zal ze wel zijn," wees Ans. Nel klauterde over koffers en kisten erheen. Ze bekeek de doos van alle kanten, lichtte het deksel op. „Nee, die is het ook niet," zei ze teleurgesteld.

Opnieuw zochten en snuffelden ze. Beneden zei moeder: „Waar blijven de kinderen toch?"

Vader ging kijken. Even later kwamen ze alle drie beneden. Vader sjouwde een doos die stevig zat verpakt in een groot stuk papier. „Deze zal het moeten zijn." Het papier ging er af, de deksel werd teruggeslagen.

„Ooo!" riepen de kinderen. „Deze ook al niet." Het huilen stond hun nader dan het lachen.

„Maar toch!" zei moeder. „Wat heb je me nu beneden gebracht, vader! Dat is mijn doos met oude lappen!"

„Wel verdraaid!" mopperde vader. „Op heel de zolder is geen doos met speelgoed of poppen te bekennen...." Hij keek naar de betrokken gezichten van zijn dochtertjes. „Wacht! In het schuurtje misschien! Kom mee, Ans en Nel."

Samen met vader keerden ze het schuurtje zowat ondersteboven. Niets .... geen speelgoed.... geen poppen....!

Tranen rolden Ans en Nel over de wangen. Wat moesten ze nu doen met het prachtige poppenhuis, nu ze al hun poppen kwijt waren?

Vader begreep er niets van. „We hebben toch secuur gezocht?" zei hij peinzend. „Overal...."

Ze gingen naar binnen. Vader nadenkend, ontevreden. Vervelende boel, zo'n verhuizing! Altijd raakte er iets weg! En nu nog wel de poppen van de kinderen. Ans en Nel diep bedroefd. Hun fornuisje.... de mooie poppen.... Elsje, die slapen kon.... Bea met echte krulletjes.... Tineke.... Ze wreven in hun ogen en snikten treurig.

„Nergens te vinden, moeder," bromde vader. „Ik begrijp niet hoe het mogelijk is, maar...."

„En hier dan?" lachte moeder. Ze wees naar de tafel. Daar stond een doos. Een doos met rode letters en uitroeptekens. VOORZICHTIG!! BREEKBAAR!! En weer riepen Ans en Nel: „Ooo!" Maar nu van blijdschap. Vaders mes ritste door de touwtjes. Hoera! Daar waren de poppen! Bea en Tineke en Elsje en allemaal.

„Zojuist gebracht door de post," legde moeder uit. „Met een briefje er bij. De doos was vergeten blijven staan in de muurkast van ons oude huis in de stad." En lachend knikte ze naar de zusjes, die dolblij bezig waren verhuizinkje te spelen met het nieuwe poppenhuis en de teruggevonden poppen!

Laura

Zo terloops

Een enkel exemplaar van het bilzenkruid brengt tienduizend zaadjes per jaar voort. Wanneer er uit al die zaadjes weer eens tienduizend exemplaren van het kruid zouden ontstaan, dan zouden er na verloop van enige tijd al millarden van deze planten uit de eerste plant zijn voortgekomen. Kort daarop zou dan het hele vasteland van de gehele aarde tot in alle hoekjes en gaatjes met bilzenkruid zijn volgegroeid. Gelukkig gebeurt het zo niet. Het meeste zaad gaat verloren en maar betrekkelijk weinig zaadjes ontwikkelen zich het volgend jaar werkelijk tot bilzenkruid. Hetzelfde zien we trouwens ook bij de vissen. Ze leggen tienduizenden eitjes en stel je eens voor, dat uit al die eitjes vissen kwamen. Dan zou je na verloop van een paar jaar wel over de vissenruggen over onze rivieren kunnen wandelen.

FEESTVLAG in top van ARUBA'S Glamourhotel

Yrausquin: tien jaar oude droom wordt werkelijkheid

Oranjestad. — Taylor Construction, de aannemers van Aruven, de eigenaars van het eerste grote Arubaanse touristenhotel, nodigden gisteren autoriteiten, aandeelhouders en arbeiders om samen feest te vieren ter gelegenheid van het bereiken bij de bouw van het hoogste punt. De vlag ging in top en naar oud amerikaans bouwersgebruik werd bovendien op het dak een boom geplant.

De gasten werden ontvangen door de heren G. de Veer en O. Henriquez, direktieleden van Aruven. Onder hen zagen wij de grote promotor van het Arubaanse hotelplan, minister J.E. Yrausquin, de tijdelijk gezaghebber, de commandant van de Marinierskazerne, gedeputeerden, direktieleden van de grote bedrijven, vertegenwoordigers van de handelshuizen en van scheep en luchtvaartkantoren, bestuursleden van de vereniging voor handelaren, vertegenwoordigers van het corps-consulair, leden van Staten en Eilandraad, en anderen.

Voor de gelegenheid kwamen uit Amerika over de vice-president van Taylor Construction, de heer Knox, en de architekten, de heren Morris Lapidus en Leo Kornblath.

De heer Knox werd als eerste spreker ingeleid door ceremoniemeester Nicolaas Piña. De Heer Knox bracht dank aan de opdrachtgevers en arbeiders en zeide dat Taylor er een eer in stelt dit grote hotel, dat een van de aller fraaiste bouwwerken wordt dat ooit door de aannemers werd gebouwd, hier neer te zetten. U kunt trots zijn op dit gebouw dat over enkele maanden door ons zal worden afgeleverd. Vervolgens hees de heer Knox een dividiviboom omhoog, die door gereed staande arbeiders op het dak werd geplant.

Ook architekt Morris Lapidus, die tweede spreker was, getuigde van vreugde en voldoening, dat dit hotel, dat hij zelf als het mooiste ui zijn carriere beschouwt, thans zo snel opschiet. Prijzende woorden had hij voor de wijze waarop Taylor Construction het werk uitvoert.

De heer G. de Veer, president commissaris van Aruven, heette op zijn beurt de genodigden van harte welkom en prees de geest van samenwerking tussen aannemers opdrachtgeefter. Een byzonder woord van dank richtte de heer de Veer tot D.O.W., die bij de bouw de direktie voert.

Spreker zeide te hopen dat ook het tweede en laatste deel van de bouw, waarmee nu begonnen kan worden vlot zal verlopen.

De heer Henriquez richtte zich vooral tot de arbeiders en zeide trots op hen te zijn, daar alles er op wijst, dat dit geweldige gebouw binnen een jaar zal zijn afgebouwd. Dat zal dan een prestatie zijn, die haar weerga in de bouwwereld nauwelijks zal vinden.

De heer Henriquez ging verder in op de voorgeschiedenis, welke geleid heeft tot de bouw van dit hotel, dat de stoot moet geven tot de ontwikkeling van het intertionaal tourisme op Aruba. Mogelijk, aldus spreker de gehele Arubaanse gemeenschap inzien van welk buitengewoon groot belang de hotelbouw is en moge waarom een ieder naar aard en vermogen meehelpen om alles tot een groot succes te maken, tot heil, van de gehele bevolking.

Tot slot sprak Z.E. Minister Juan E. Yrausquin. „Tien jaar van arbid en voorbereiding, doen thans een droom werkelijkheid worden, aldus de minister, die uitvoerig dank bracht aan overheid en particulieren en ook aan de Venezolaanse onderneming „Venaruba," die op zo daadwerkelijke wijze meehielp om de financiering van dit grote projekt mogelijk te maken. Spreker zag, indien de zo innige samenwerking dussen financiers en publiek voortduurt een grote toekomst voor Aruba, dank zij een bloeiend touristen verkeer.

En terwijl het Wilhelmus weerklank, hees de minister in de geweldige bouwtoren, de koninkrijksvlag ten teken van het besluiten van de eerst fase van de bouw.

Na afloop van de plechtigheden werd in de hotellobby voor de eerste maal een heildronk uitgebracht. Onder leiding van de heer Kemmink was daar een schare van bedienen bezig om de gasten snel te bedienen en zodoende alvast een voorproefje te geven van wat straks in deze zelffde hall te genieten zal zijn.

Wie een rondgang door het gebouw maakt, krijgt thans al een goede indruk van de plannen. Het wordt een zeer schoon ebouw, dat zg word ontworpen dat men van elk punt uit een machtig uitzicht heeft op de unieke schoonheid van Aruba's stranden en palmentuinen.

Als het klaar is beschikt men in het geheel airconditioned hotel over 120 kamers en een aantal bungalows, met in totaal 260 bedden.

Een reeds uitgestippeld uitbreidingsplan voorziet, indien zich daaraan de behoefte doet gevoelen, in de bouw van een vleugel met nog weer 80 kamers.

Naar oud-Amerikaans bouwersgebruik werd op het dak een boom geplant, waarbij men op Aruba (vanzelfsprekend) de karakteristieke dividiviboom had gekozen.

LIJSTENNUMMERING......

Oranjestad. — Vanmorgen werd tijdens een vergadering van het Hoofdstembureau geloot voor de lijstnummers. De loting viel als volgt uit:

1. A.V.P. (groen)
2. U.N.A. (rood)
3. P.P.A. (oranje)
4. N.V.P.A. (blauw).

Het Hoofdstembureau vergaderde verder over de volmachten.

Maatregelen omtrent begrotingstekort in FRANKRIJK

Parijs. — De Franse Ministerraad heeft besloten tot een aantal maatregelen, die ten doel hebben 50 miljard frank aan nieuwe inkomsten te scheppen en te voorkomen, dat het begrotingstekort van dit jaar het plafond van 600 miljard frank overschrijdt.

Volgens het communiqué zullen door deze belastingen hoofdzakelijk de „bezitters" geroffen worden. De Ministerraad besloot verder tot verhoging van de benzineprijs met 3 frank per liter.

Later deelde de minister van voorlichting nog mede, dat de Franse betalingsbalans-positie belangrijk verbeterd was. Het nadelige saldo van eind mei van 175 miljoen dollar werd een voordelig saldo van 75 miljoen dollar aan het eind van juni, dat op 25 juli reeds tot 167 miljoen dollar was gestegen.

Rabbi spreekt banvloek uit over bouwers en bezoekers van zwembad

Jeruzalem. — Een rabbi van de zeer Orthodoxe Joodse sekte Netoereu Karta, de bewakers van de stad, heeft een banvloek uitgesproken over de bouwers en de gebruikers van het nieuwe zwembad van Jeruzalem, waar gemengd mag worden gezwommen.

Onder de oude Joden had een dergelijke vloek vèr-strekkende gevolgen. De betrokkenen werden uit de heilige gemeenschap gestoten. Men mocht niets van hen kopen of aan hen verkopen en niemand mocht met hun dochters trouwen.

De vloek, die de bejaarde rabbi Pinhas Epstein donderdag uitsprak, is alleen bindend voor de paar duizend leden van zijn sekte.

Komende verkiezingen.....

(Vervolg van pag. 1)

hiervoor 2033 stemmen beschikbaar zijn en in geval dat D 1 zetel krijgt, zijn er 1710 beschikbaar.

Partij C heeft dan dus het grootste gemiddelde voor een zetel en krijgt de eerste restzetel. De stand is dan 3-2-1 en er blijven nog twee restzetels te verdelen. Dezelfde berekening wordt dan gemaakt. Men geeft de partijen 1 zetel meer dan zij reeds hebben en berekent hoeveel stemmen beschikbaar zijn per zetel. Bij A blijft het 1706, bij B 1963 en bij C 1016 en D, 1710. B heeft dan het grootste gemiddelde en krijgt een restzetel. De stand is dan 3-3-1. Voor de laatste restzetel herhaalt men dezelfde berekeningen en wordt het gemiddelde dus voor A-1706, voor B 1472, voor C 1016 en voor D 1710. D heeft nu het hoogste gemiddelde en krijgt dan de laatste restzetel.

De uitslag is dan dus in dit geval, dat geheel op een willekeurige stemmenverdeling berust 3-3-1-1.

Hier komt dan nog bij, dat volgens het nieuwe kiesreglement een partij tenminste 3/4 van de kiesdeler moet behalen om voor een zetel in aanmerking te komen. Bij onze veronderstelling moet men dus tenminste 1543 stemmen behalen om voor een zetel in aanmerking te komen. Haalt men dit aantal niet, dan komt men niet voor een restzetel in aanmerking.

Muziek voor wachtenden

Evenals vorige jaren zal er weer een groot bord worden opgehangen voor het bestuurskantoor (postkantoorzijde) waarop de uitslagen op de avond van de verkiezingsdag van minuut tot minuut worden bijgehouden, terwijl bovendien door middel van een geluidinstallatie de wachtenden direct van de voorzitter van het hoofdstembureau en de gedetailleerde uitslagen doorkrijgen. Een nieuwigheid is dat men in de rustpauzes gezellig muziek zal spelen om het wachten te korten. Overigens kan men ook thuis de uitslagen horen. Beide radiostations zullen microfoons opstellen in het hoofdstembureau en zo dus aan de luisteraars voortdurend de uitslagen kunnen doorgeven.

Leden stembureaux

Er worden 150 leden aangewezen om de dertig stembureaux te leiden. Deze personen krijgen voor hun nuttige en nauwgezette arbeid geen geldelijke vergoeding, maar wel wordt er door een tiental restaurants voor het nodige eten en drinken gezorgd, en zullen voortreffelijke sigaren ter beschikking staan.

Uitslagen vorige verkiezingen

Ter wille van de volledigheid geven wij hier nog een overzicht van de uitslagen van vorige verkiezingen. Bij de verkiezingen in 1950 behaalde de AVP 4474 stemmen, in 1951 4510 stemmen, in 1954 3822, in 1955 2533.

De UNA behaalde in 1950 2046 stemmen, in 1951 3296, in 1954 1749 en in 1955 2264 stemmen.

De PPA in 1950 3063, in 1951 4445, in 1954 8412, in 1955 9627 stemmen. In 1950 behaalde de onafhankelijke partij, die sindsdien niet meer aan de verkiezingen deelnam 1406 stemmen en in 1951 519 stemmen.

WEST-DUITSLAND zal geen kernwapens produceren

Bonn. — De Westduitse bondskanselier, dr Konrad Adenauer, heeft de Sovjet-regering medegedeeld, dat de Bondsrepubliek haar belofte om geen kernwapens te produceren — neergelegd in de Parijse verdragen van 1955 — zal houden.

Hij zeide dit in antwoord op een brief van Chroesjtsjef, die de Bondsrepubliek om steun had verzocht voor de pogingen om tot beëindiging van de proeven met kernwapens te komen.

De kanselier zegt, dat het staken van kernproeven naar zijn mening onderdeel moet uitmaken van een algehele algemene en gekontroleerde ontwapening.

Britse Regering zal sultan van MUSKAT en OMAN helpen

Londen. — De Britse minister van buitenlandse zaken, Selwyn Lloyd, heeft in het Lagerhuis verklaard, dat de Britse regering de sultan van Maskat en Oman militair en anderszins zal helpen. Het sultanaat is een woestijnstaat in Zuid-Oost-Arabië.

De Opspering van V.S. agenten in CHINA

Hongkong. — Duizenden Chinese boeren en studenten hebben eenheden van de veiligheidstroepen geholpen bij het opsporen van drie in de V.S. opgeleide agenten, die onlangs met valschermen in China waren geland. Dit is gemeld door het communistische persbureau „Nieuw China".

De gevangenen — alle drie Chinezen — waren in het bezit van Amerikaanse radio's, geweren en revolvers. Ook hadden zij geld bij zich voor spionagedoeleinden, aldus het persbureau. Een der agenten zou hebben gezegd, dat de Amerikanen op Formosa de Chinese nationalisten helpen bij het opleiden van grote aantallen geheime agenten.

HINDERVERORDENING ARUBA

Het Bestuurscollege van het eilandgebied Aruba

maakt bekend:

dat op grond van het bepaalde in artikel 20A, tweede lid, van de Hinderverordening Aruba, zoals laatstelijk gewijzigd bij Ab 1958 no. 5, door degene, die een inrichting als hieronder genoemd op 1 april 1958 in werking had, VOOR 1 OKTOBER 1958 een hinderverordening-vergunning moet worden aangevraagd, voor zover een dergelijke vergunning nog niet werd verleend.

De bedoelde inrichtingen zijn de navolgende:

- aardewerk-fabrieken
- asphalt-fabrieken en -menginstallaties
- autoreparatie-inrichtingen, -smeerinrichtingen en -wasserijen
- bad- en zweminrichtingen
- bakkerijen
- betonwarenfabrieken
- bewaarplaatsen van ongebluste kalk
- bierbrouwerijen
- bioscopen
- benzinepompstations
- cementfabrieken
- chemische fabrieken
- chemische wasserijen
- conservenfabrieken
- constructiewerkplaatsen
- distilleerderijen
- drukkerijen
- electrische centrales of electriciteits-opwekinstallaties
- gasfabrieken
- houtbewerkingsinrichtingen
- inrichtingen voor opslag of verwerking van schroot of afval
- inrichtingen waarin gebruikt worden benzine-, gas- of dieselmotoren of dynamo's
- inrichtingen waarin gebruikt worden electromotoren met een groter gezamenlijk vermogen dan 2 P.K., voor zover niet gebruikt ten behoeve van koelkasten en airconditioners
- inrichtingen met stoomwerktuigen
- kegelbanen
- koelinrichtingen
- koffiebranderijen
- kook- en klinkinrichtingen
- kalkbranderijen
- koper- en blikslagerijen
- kuiperijen
- lasinrichtingen
- leerlooierijen en bewaarplaatsen voor huiden en vellen
- likeurstokerijen
- limonadefabrieken
- machinewerkplaatsen
- mijnbouwondernemingen
- opslagplaatsen van licht ontvlambare oliën en stoffen
- pompinstallaties
- rokerijen en zouterijen
- scheepstimmerwerven
- schietinrichtingen
- slachterijen en slagerijen
- smederijen
- steenbrekerijen
- steen-, pannen- en tegelfabrieken
- verfstoffenfabrieken
- verfspuitinrichtingen
- verguldinrichtingen
- vernikkel-, verchroom- en galvaniseerinrichtingen
- vervoersondernemingsgarages voor trucks en grote autobussen
- ververijen
- visdrogerijen
- vuilnissterinrichtingen
- vulcaniseerinrichtingen
- vuurwerk- en munitiefabrieken en -opslagplaatsen
- waterdistillatie-inrichtingen
- was-, strijk- en persinrichtingen
- ijsfabrieken
- zeepfabrieken
- zuivelfabrieken
- zuurstoffabrieken

Aanvraag- en omschrijvingsformulieren zijn verkrijgbaar bij de afdeling Algemene Zaken van het Bestuurskantoor.

Aruba, 1 augustus 1958.

Het team van C.L.D., dat de Curaçaose B-selektie gisteravond in het J.P.F.-sportpark met 59—41 versloeg. Van links naar rechts: Petricie, Breeveld, Chin A Sen, Van Eyck, Hijlaard, Gonzalves, Van Bossé en Beudeker.

Eerste ontmoeting van C.L.D. op Curacaose bodem

CURACAOSE B-selectie met 41 - 59 verslagen

HENK CHIN A SEN de beste speler van het veld

Willemstad. — Had het in grote getale opgekomen publiek gisteravond een grote zege voor C.L.D. in hun wedstrijd tegen de het werd slechts een 59—41 over-Curaçaose B-selectie verwacht, winning voor de Surinaamse kampioenspIoeg.

Deels was dit geringe puntenverschil te danken aan het spel van het goed op dreef zijnde Curaçaose team, anderzijds kon C.L.D. er maar niet in komen en — behoudens enkele goede combinaties en fraaie doelpunten — had de wedstrijd een tamelijk mat karakter.

Ofschoon wij in aanmerking nemen, dat de sterke wind de C.L.D.-ers bij hun veelvuldige „long-shots" parten speelde en hij gemis aan Iwan Sibilo (die heden op Curaçao aankomt) zich deed gevoelen, bleef het tocht een feit, dat de Surinaamse spelers — met uitzondering van Henk Chin A Sen — beneden vorm speelden. Nog steeds bleek de C.L.D.-captain de snelste en meest technische speler te zijn, terwijl Wim Petricio en Rudi van Eyck, ofschoon in tempo de minderen van Chin A Sen, eveneens staaltjes van goed baseball weggaven.

De wedstrijd

Nadat scheidsrechter Oehlers en Jones, die een prima wedstrijd leidden, het beginteken gegeven hadden, duurde het niet lang meer of Wim Petricie opende de score met een worp van korte afstand.

De Curaçaose spelers lieten zich evenwel niet onbetuigd en — zoals wij eerder opmerkten — speelden de plaatselijke jongens buiten verwachting.

Vooral Liberia, Ronny Schoop en Eddy Martina waren in zeer goede vorm.

Eerstgenoemde was ongetwijfeld de uitblinker aan Curaçaose zijde en scoorde menige, fraaie basket.

Hij was het ook, die de stand op 2-2 bracht middels een prachtschot, dat uit moeilijke positie werd ingeschoten.

Het spel golfde hierna op en neer tot Curaçao een 13-9 voorsprong nam. Het fraaiste gedeelte van de wedstrijd volgde toen.

Door middel van bliksemsnelle doorbraken, die haast alle over de inkervleugel liepen, scoorde C.L.D. in korte tijd zes baskets, zodoende de stand op 21-13 brengend.

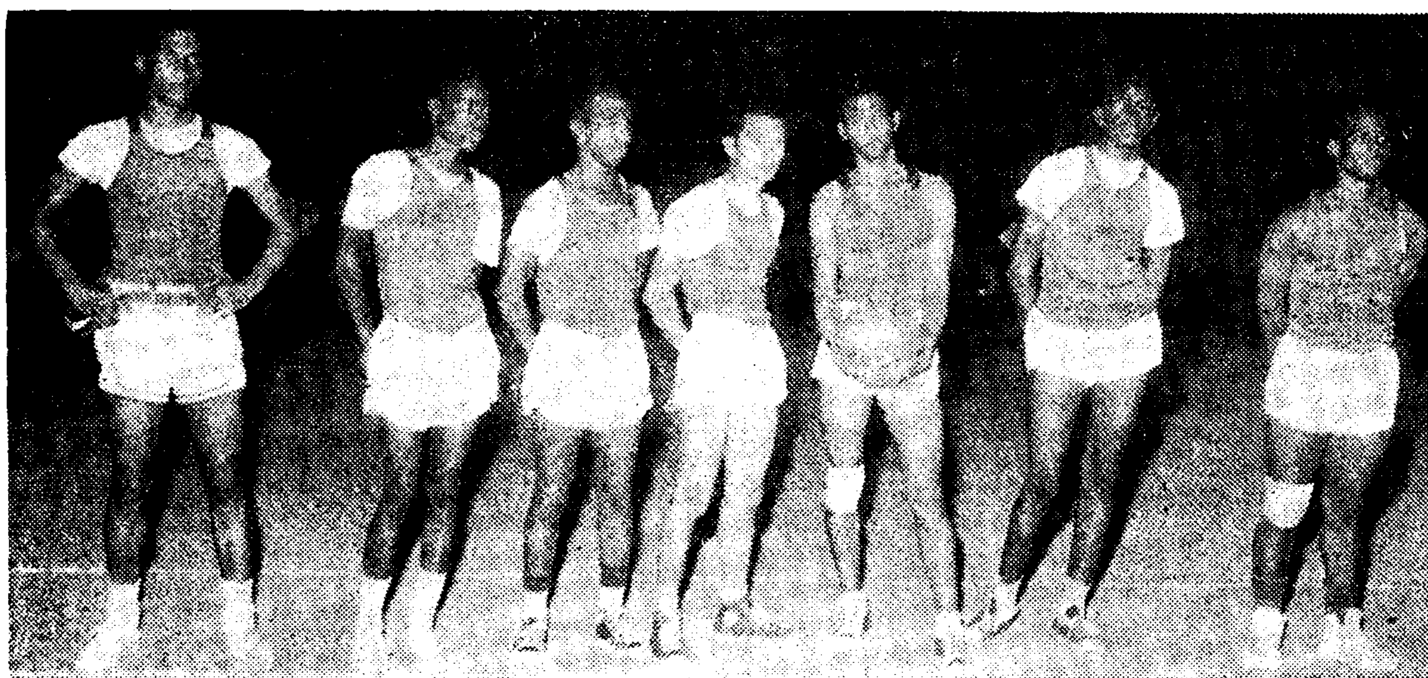
Hierna zakte het tempo aanmerkelijk en geen van beide partijen kwamen voor de rust, die met een 27-18 C.L.D.-stand inging, nog tot grootse prestaties.

Na de hervatting gaf het spel hetzelfde beeld te zien als voor de rust. Opvallend bij C.L.D. was de verwaarlozing van de defensie, waarvan de Curaçaose spelers vaak handig gebruik maakten. De locale ploeg liep even wat van de achterstand in, doch tegen het einde zorgden Wim Petricie, Rudi van Eyck en Arnie Breeveld voor enkele baskets, die de Surinaamse voorsprong wederom vergrootten. Het einde kwam met een 59-41 overwinning voor C.L.D.. Heewel geen opwindende strijd, was deze ontmoeting het aanzien zeker waard.

Topscorers waren Wim Petricie (C.L.D.) en Liberia (Cur.) die beiden voor 18 punten zorg droegen.

Donderdagavond om acht uur speelt C.L.D. in het J.P.F.-sportpark tegen Sithoc, dat zich mogelijk met enkele spelers uit andere Curaçaose teams zal versterken.

Ongetwijfeld zal het meespelen van Iwan Sibilo, die om zijn fantastisch spel tot „Sportman van het jaar" gekozen werd, van goede invloed zijn op het spel van C.L.D. De komende ontmoetingen zien wij dan ook vol verwachting tegemoet.

Een opname van het Curaçaose B-team, dat een zeer goede wedstrijd speelde tegen de Surinaamse kampioensploeg. Van links naar rechts: Liberia, Isidora, Schoop, Hu-A-Ng, Cyrus, Labast en Martina.

Verjaardag van Prinses IRENE

Alassio. — Prinses Irene heeft aan boord van de Groene Draeck haar negentiende verjaardag gevierd. Dit jacht en de „Piet Hein" waarop de koninklijke familie haar vakantie aan de Riviera doorbrengt, liggen nu bij de Italiaanse plaats Alassio, halverwege de Franse grens en Genua.

In laatstgenoemde stad kwamen 's middags duizenden felicitatietelegrammen voor de prinses binnen. Op weg van San Remo naar Alassio bracht de koninklijke familie een kort bezoek aan het eiland Galinaria.

Ondanks aandringen van MacMillan toch gewelddaden op CYPRUS

Nicosia. — Op Cyprus zijn dezer dagen twee Griekse Cyprioten en een Britse militair gewelddadig om het leven gekomen.

De twee Cyprioten, een man en een vrouw, verloren het leven, toen Britse militairen te Kholetria het vuur openden op een menigte die de Britten zou hebben aangevallen. De Britse militair werd gedood, doordat een bom die hij van een weg in het Oostelijke deel van Cyprus wilde verwijderen, ontplofte.

Volgens de Britse lezing van het incident te Kholetria was een Britse patrouille door de dorpelingen met stenen en flessen gekogeld. De Britten openden daarop het vuur. Toen zij met versterkingen terugkeerde vonden zij de twee slachtoffers op het dorpsplein. Er werd een uitgaansverbod ingesteld

Later werden nabij het dorp Aylo Yioyios in West-Cyprus de lijken van drie Turkse Cyprioten gevonden die waren doodgeslagen

Deze gewelddaden deden zich voor niettegenstaande de oproepen van premier MacMillan van Engeland, diens Griekse collega Karamanlis en aartsbisschop Makarios om een teinde te maken aan het bloedvergieten. Verwacht wordt dat de Turkse eerste-minister Menders dezer dagen ook op beëindiging van de gewelddaden zal aandringen.

NIEUWS IN HET KORT

Wenen. — De afgelopen twee weken zijn in Oostenrijk 17 bergbeklimmers verongelukt. Donderdag verongelukten twee personen. Twee onvoldoende uitgeruste Duitse toeristen maakten een val, waardoor zij ernstig gewond werden.

Manchester. — Drie leden van een exclusieve club in Manchester zijn uit protest tegen de reglementen het uittrekken van jassen verbieden, op de club verschenen zonder overhemden aan. Zij waren overigens onberispelijk gekleed. De reglementen voorzien niet in het uittrekken van overhemden.

Washington. — Een federale rechter te Washington heeft donderdag twee klachten van een groep van 39 geleerden, letterkundigen en politici en van Japanse vissers en bewoners van de Marshall-eilanden waarin stopzetting van de Amerikaanse proeven met kernwapens in de Stille Oceaan wordt geëist, verworpen. De rechter is van oordeel dat de eisers niet duidelijk hebben aangetoond, dat de proeven inderdaad zeer schadelijke gevolgen voor de mensheid hebben.

S.V. „ENTRE NOUS JUVENILS"

Giant Killer Wilson winnaar Jubileum-tournooi

Op 3 en 4 augustus 1958 organiseerde de S.V. „E.N.J." in eigen clubverband een knock-out tafeltennistournooi ter viering van hun 2-jarig bestaan.

Nadat op zondag de voorronden werden verspeeld, vingen op maandag de finales aan. Dit tournooi droeg een zeer intiem karakter. Ook hier waren de verrassingen niet uitgesloten. In de voorronden schakelde tegales sterk spelende G. Chap uit, terwijl Coffi de grootste moeite had om Fecunda te bedwingen.

De finales begonnen direct met een verrassing. Pieters won van Maharay in 3 games, waarbij Maharay een 20-15 voordeel teniet zag gaan in een 22-24 overwinning voor Pieters. In de volgende ronde was hij echter machteloos tegen Wilson, die voordien Davelaar Jr. een paar illusies armer maakte.

R. Davelaar had geen moeite met Manuel, maar Argus moest tot het laatste vechten om Regales onder de knie te krijgen. In de volgende ronde werd hij uitgeschakeld door R. Davelaar, die zich de meerdere had getoond van Coffi in een 3-games knalduel. Coffi speelde ook nu weer met zijn vijand no. 1, zenuwen.

De finale bracht een nog spannender strijd te zien tussen Wilson, the giant killer, en R. Davelaar, de zwarte panther, tevens verenigingskampioen.

Wedstrijd in een best of five. In de eerste game won de panter gemoedelijk met 21-10, maar in de volgende game werd zijn spel uiteen gegooid door de killer, die deze game met 21-14 op zijn naam bracht. Davelaar bracht de stand echter op 2-1 door een 21-17 overwinning en geleek reeds de logische winnaar van het tournooi met een 20-17 voorsprong in de 4e game. De stand werd echter op 20-20 gebracht door sterk drive spel van Wilson en hij besliste de wedstrijd met 26-24 in zijn voordeel. Stand weer gelijk 2-2. De vijfde game moest dus de beslissing brengen. Davelaar nam reeds een 4-0 voorsprong, wist die niet te behouden en het werd 11-9 voor Wilson. Bij de stand 15-15 begon de killer eensklaps zowel back- als forehand sterk drive-spel te spelen en drukte de panter in het defensief. Niettemin bracht de panter de stand op 17-15, maar de killer drukte door en kwam op 20-17. Door goed forcerend spel wist de panter de game op 19-20 te brengen, waarna hij echter de bal ietsje te hard sloeg en Wilson beslag legde op de eerste prijs, een 30 cm. grote zuil.

Een zenuwslopende finale, die het zien alleszins waard was.

ARCHIE MOORE stelt teleur

Reno (Nevada). — De wereldkampioen in het halfzwaargewicht, Archie Moore, heeft in Reno een teleurstellende prestatie geleverd. Tegen de plaatselijke favoriet, de zwaargewicht Howard King, kwam hij niet verder dan een onbeslist.

Moore had gehoopt King door k.o. uit te schakelen, dan zou hij namelijk een nieuw „wereldrecord" hebben gevestigd. Tot dusverre behaalde Moore namelijk 126 k.o.-overwinningen, hetzelfde aantal als Young Stribling.

President van Warner Brothers in levensgevaar

Tulsa. — Volgens het „Oil and Gas Journal" was de produktie van ruwe olie in de vrije wereld in mei jl. lager dan sedert het begin van het vorige jaar het geval is geweest. De produktie bedroeg 14.697.500 vaten per dag tegen 14.815.000 vaten per dag in april jl. en 15.849.200 vaten per dag in mei 1957.

De produktie in de V.S. daalde in mei tot 6.233.000 vaten per dag tegen 6.287.000 vaten per dag in april jl. De Venezolaanse produktie daalde van 2.507.700 tot 2.478.200 vaten per dag in april. Kleine produktiedalingen deden zich voor in Canada, Indonesië, Koeweit en Perzië. Ondanks een hogere produktie in Irak en Saoedi-Arabië vertoonde de produktie van ruwe olie in het Midden-Oosten een daling in mei.

Londen. — John Hay Whitney, de Amerikaanse ambassadeur in Londen, heeft het blad „Parade" gekocht. Dit is een geïllustreerd bijblad, dat door 59 Amerikaanse zondags-bladen wordt verspreid. Het blad heeft een oplage van 8 miljoen exemplaren. Whitney heeft ook belangen in het dagblad „New York Herald Tribune".

Milwaukee. — Te Milwaukee zijn donderdag 11 rijtuigen van de trein Chicago — Seattle ontspoord. 25 Personen liepen verwondingen op.

In gezelschap van een van de tochtgenoten geniet H.M. Koningin Juliana op het dek van de „Piet Hein" van de stralende zon aan de Franse Riviera.

De produktie van ruwe olie in de vrije wereld

Cannes. — Jack Warner, president van de Amerikaanse filmmaatschappij Warner Brothers, verkeert in levensgevaar als gevolg van een auto-ongeluk. Hij is aan de Franse Riviera met zijn Alfa Romeo in botsing gekomen met een vrachtauto. Hij werd uit zijn brandende auto gehaald en naar een ziekenhuis te Cannes overgebracht. Zijn broer Harry overleed twee weken geleden aan een ziekte. De maatschappij Warner Bros bracht als eerste een sprekende film van normale lengte uit.

Londen. — De opening van het Britse parlement door Koningin Elizabeth op 28 oktober zal per televisie worden uitgezonden, zo heeft premier MacMillan donderdag in het Lagerhuis bekend gemaakt. Het zal de eerste maal zijn, dat de plechtigheid op het beeldscherm te zien